

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

นุชรีย์ ฝั่งคุ้ม

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ นุชรีย์ ผึ้งคุ้ม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวาสดี)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวาสดี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

.....กรรมการ
(ดร.ชัยพจน์ รังงาม)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๒๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาในการให้คำปรึกษา แนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักงานนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก และ ดร.ชัยพนธ์ รังงาม กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ให้คำปรึกษาตรวจและแก้ไขผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่สละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ตลอดจนเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา และทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยนี้จนประสบความสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่เวทิตาแม่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

นุชรีย์ ฝั่งคุ้ม

58950038: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา/ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ โรงเรียนสอยดาววิทยา/

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

นุชรีย์ ผึ้งคุ้ม: ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

(PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT OF STUDENT CARING SYSTEM OF
SOIDAOWITTAYA SCHOOL, CHANTHABURI PROVINCE UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 17) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ประยูร
อิมสวาสดี, กศ.ด. 115 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนสอยดาววิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ในปีการศึกษา 2559 โดยใช้ตาราง
กลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 63 คน
ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามระดับชั้นการศึกษาของ
ครูที่ปรึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ มีอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .21-.85 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความถี่ (Frequency)
ค่าร้อยละ (Percentage) การทดสอบการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียน
ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู
โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประเภทกรรมการทำงานของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยการเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ ในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล มีการปฏิบัติงานตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้ และการดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน มีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้วิธีที่หลากหลาย มีการทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและแปลผล และมีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบด้านการส่งเสริมนักเรียน มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม มีการหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน และการมีส่วนร่วมคิดในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างทั่วถึง มีการใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา และมีการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการแยกนักเรียนที่มีความชัดเจน และครูให้ความสำคัญในการส่งต่อ มีการประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียน และมีการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามในการวิจัย.....	3
สมมติฐานในการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
สภาพการศึกษาของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	12
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผล	72
อภิปรายผล	75
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก	97
ภาคผนวก ข	101
ภาคผนวก ค	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย	115

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูที่ปรึกษา โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.....	44
2	จำนวนร้อยละของครู โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู.....	51
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน.....	52
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม และรายข้อ.....	53
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	54
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	55
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวม และรายข้อ.....	56
8	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู.....	59
10	การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม ตำแหน่งของครู.....	61
11	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา.....	62
12	การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม ตำแหน่งของครูระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา.....	63
13	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครู.....	64
14	การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานของครู.....	66
15	การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	67
16	การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการคัดกรองนักเรียน.....	68
17	การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการส่งเสริมนักเรียน.....	69
18	การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการส่งต่อ	71
20	ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทาง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	102
21	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	106

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	15
3 แนวทางการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมโฮมรูม.....	21
4 ขั้นตอนการเยี่ยมบ้านนักเรียน.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2554 ซึ่งได้กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2557 ส่วนที่ 8 ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตามมาตรา 49 มีดังนี้ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษา โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2554, หน้า 21)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมमानชนทั้งและเอื้ออาทรต่อกัน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม ที่แสดงออก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข รังเกียจการทุจริต และต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553, หน้า 9)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 มีความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ดังข้อ 1 สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2546, หน้า 5, 12-13)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 63 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติ ที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (สำนักงานลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน, 2547, หน้า 28)

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2559 มีการกำหนด กลยุทธ์ ข้อ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเสี่ยงในการออกกลางคัน และดูแลช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส และเด็กที่ไม่อยู่ในทะเบียนราษฎร์อย่างเหมาะสม มีการพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศ นักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะเมื่อเกิดการส่งต่อนักเรียน และสร้างความเข้มแข็งของ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือ และจัดการศึกษา ที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 ก, หน้า 6)

งานระบบดูแลช่วยเหลือเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน ชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบ ได้ โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน ฯลฯ มีส่วนร่วมในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อ เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต และรอดพ้นสภาวะวิกฤติต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 6)

โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี ได้ยึดหลักการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคนิค การบริหารแบบมีส่วนร่วมและมีการจัดองค์กรและจัดโครงสร้างการบริหารงานโรงเรียน 6 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานบุคลากร กลุ่มงานงบประมาณและสินทรัพย์ กลุ่มงานบริหารทั่วไป และกลุ่มงานนโยบายและแผน โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมคิดและร่วมทำ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และเป็นไปตามแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม (โรงเรียนสอยดาววิทยา, 2558, หน้า 14)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น ยังประสบปัญหาหลายประการ ที่แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ เช่น นักเรียนขาดความอบอุ่นและขาดการอบรมจากผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลต่อการเรียนและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์แก่นักเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนขาดระเบียบวินัย นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ในระดับที่ต่ำ รวมถึงปัญหาการโยกย้ายกลับภูมิลำเนาของครูที่ปรึกษา จึงทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การขาดเรียนของนักเรียน การมาเรียนสายของนักเรียนเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน การออกจากโรงเรียนกลางคันหรือแม้แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 ก, หน้า 6)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครูระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

คำถามในการวิจัย

1. ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ตามความคิดเห็นของครู อยู่ในระดับใด
2. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามความคิดเห็นของครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู แตกต่างกันหรือไม่

3. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้น การศึกษาของครูที่ปรึกษา แตกต่างกันหรือไม่

4. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานของครู แตกต่างกันหรือไม่

5. แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 เป็นอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

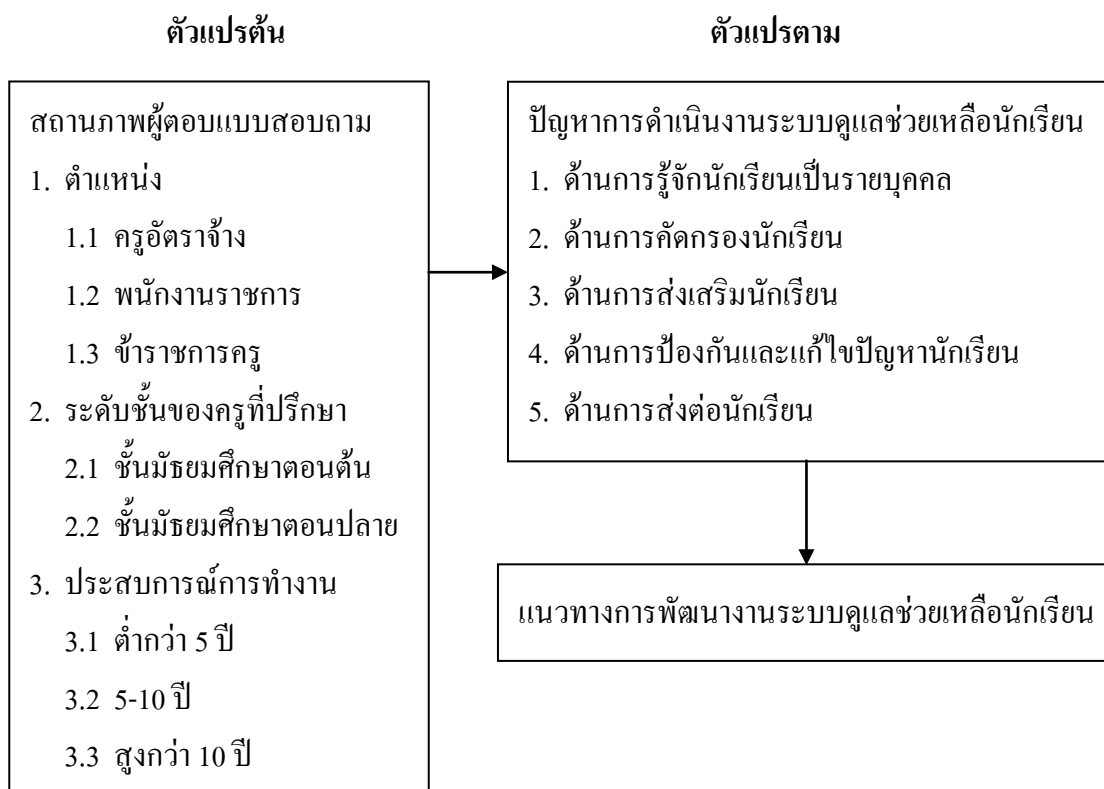
1. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามความคิดเห็น ของครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของ ครูที่ปรึกษา แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานของครู แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ตามแนวทางของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 ก, หน้า 19) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ทราบปัญหาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
2. นำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์สำหรับครู รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. นำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม

นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 ก, หน้า 19)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู ปีการศึกษา 2559 ในโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำนวน 74 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนสอยดาววิทยา โดยใช้เกณฑ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-610) ได้จำนวน 63 คน และดำเนินการสุ่มครูแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามตัวแปรที่ศึกษาตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา

2.3 ตัวแปรต้น คือ

2.3.1 ตำแหน่งของครู ได้แก่

2.3.1.1 ครูอัตราจ้าง

2.3.1.2 พนักงานราชการ

2.3.1.3 ข้าราชการครู

2.3.2 ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา ได้แก่

2.3.2.1 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.3.2.2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3.3 ประสบการณ์การทำงานของครู ได้แก่

2.3.3.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

2.3.3.2 ประสบการณ์ 5-10 ปี

2.3.3.3 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี

2.4 ตัวแปรตาม คือ

2.4.1 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ใน 5 ด้าน คือ

2.4.1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4.1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

2.4.1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.4.1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

2.4.1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

2.4.2 แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยาชังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ใน 5 ด้าน คือ

2.4.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

2.4.2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.4.2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

2.4.2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือในการทำงานที่ชัดเจน เพื่อช่วยสนับสนุน ส่งเสริมพัฒนาการป้องกัน แก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกัน มีทักษะในการดำรงชีวิตได้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านปัญหาเสพติด ด้านความปลอดภัย และด้านพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน และสามารถช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การจัดกลุ่มนักเรียน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ที่ได้กำหนด คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนจะมีประโยชน์มากสำหรับครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการป้องกัน แก้ไข เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยใช้กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมการจัดประชุมผู้ปกครอง หรือการจัดกิจกรรมเสริมสร้าง/พัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญในการส่งเสริมนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ และมีวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของนักเรียน

และนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาของนักเรียนตามความเหมาะสม

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน หมายถึง การส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาที่มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น จึงควรมีการประสานงานเพื่อการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง อุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

3. แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

4. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้านตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีหลักสูตรการเรียนการสอน ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังมีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารและจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 มีประเด็นตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สภาพการศึกษาของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.4 บทบาทหน้าที่ ของคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพการศึกษาของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอยดาววิทยา

โรงเรียนสอยดาววิทยามีพื้นที่ทั้งหมด 73 ไร่ 7 ตารางวา ที่อยู่ปัจจุบันคือ เลขที่ 81 หมู่ 5 ตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี-ตราด) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ (โรงเรียนสอยดาววิทยา, 2558, หน้า 1) สถานภาพภายในของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี มีสภาพที่เข้มแข็ง มีการจัดองค์กร โครงสร้าง มีนโยบายชัดเจน กำหนดบทบาทหน้าที่ ครอบคลุม ครุมีคุณภาพตามมาตรฐาน ระบบบริหารแบบมีส่วนร่วมและมีการให้บริการทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ปรากฏว่า ชุมชนมีความเชื่อมั่นและให้ความร่วมมือ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างดี มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สังคมมีวัฒนธรรมและ มีค่านิยมที่ดีงาม ระบบเครือข่ายสารสนเทศของโรงเรียน ได้สร้างโอกาสทางการเรียนรู้ให้ชุมชน และการเปิดตลาดเสรีแรงงานส่งผลดีต่อการจัดการศึกษา (โรงเรียนสอยดาววิทยา, 2558, หน้า 16)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ผู้เรียนเป็นคนดี มีความรู้ สู่มาตรฐานสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย”

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตดี และมีคุณธรรมจริยธรรม
2. ปลูกฝังการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกและร่วมอนุรักษ์ความเป็นไทย
4. จัดกระบวนการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ (Goal)

“ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นผู้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิต มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อนุรักษ์ความเป็นไทยและมีความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานสากล”

กลยุทธ์

1. ปลูกฝังพฤติกรรมของผู้เรียนด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และคุณธรรม จริยธรรม
2. ปลูกจิตสำนึกความเป็นไทย
3. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานสากล
5. พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและแหล่งเรียนรู้ ที่ตอบสนองต่อการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน
6. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู
7. พัฒนาระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม

จุดเน้นโรงเรียนสอยดาววิทยา

1. ผู้เรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตดีและมีคุณธรรมจริยธรรม
2. ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีทักษะชีวิตและรู้จักดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกกลุ่มสาระเพิ่มขึ้น และมีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานสากล
4. โรงเรียนมีสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน
5. ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

6. โรงเรียนมีระบบการบริหารที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมและตามหลักธรรมาภิบาล

แนวทางการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนสอยดาววิทยา มีดังนี้

โรงเรียนสอยดาววิทยา (2558, หน้า 46) โรงเรียนสอยดาววิทยาจังหวัดจันทบุรี ได้ยึดหลักการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคนิคการบริหารแบบมีส่วนร่วมและกระบวนการ PDCA มีการจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน 6 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานวิชาการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กลุ่มงานบุคลากร กลุ่มงานงบประมาณและสินทรัพย์ กลุ่มงานบริหารทั่วไป และกลุ่มงานนโยบายและแผน ซึ่งครอบคลุมภาระงานตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมคิดและร่วมทำในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ด้วยการบริหารแบบเครือข่าย ยึดหลักนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใสและหลักความคุ้มค่า โดยใช้กระบวนการ PDCA มาเป็นเครื่องมือและเทคนิควิธีการในการปฏิบัติงาน มีการวางแผนการดำเนินงานปฏิบัติตามแผน ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผน และนำผลการดำเนินงานมาเป็นข้อแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานหรือปรับเปลี่ยนแผนในครั้งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่า ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์และเป็นไปตามแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมครบถ้วน ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม

แนวทางการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนสอยดาววิทยา มีดังนี้

1. มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐและมาตรฐานการศึกษาของชาติ
2. มุ่งพัฒนาสื่อ-เทคโนโลยี นวัตกรรม สภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้มีบริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างเท่าเทียมกันและควบคู่ไปกับความมีคุณภาพ
4. ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเป็นไทยมีความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและประเทศชาติ ให้มีความรู้ และมีทักษะพื้นฐานสำหรับประกอบอาชีพสุจริตปลูกฝังส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงานและมีจิตสาธารณะ

5. ปลุกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและใช้อย่างรู้คุณค่า
6. พัฒนาระบบการนิเทศ ติดตามและพัฒนาระบบบริหารแบบมีส่วนร่วม ให้เป็นไป

อย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผล

สรุปได้ว่าโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีหลักสูตรการเรียนการสอน ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้ง ยังมีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารและจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2546 ก, หน้า 7) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

กระทรวงศึกษาธิการ (2547, หน้า 6) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาและการบริหารทั้งระบบโรงเรียน โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และฝ่ายปกครอง รวมทั้งมีการประสานระหว่างระบบครอบครัว ระบบโรงเรียน และสาธารณสุขที่ต้องรับส่งต่อปัญหาวัยรุ่นที่สำคัญและเร่งด่วน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 6) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคนฯลฯ มีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 12) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต และรอดพ้นสภาวะวิกฤติต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย

กัญญา แสงเจริญโรจน์ (2553 อ้างถึงใน ปารีวรรณ โศตรชมภู, 2554, หน้า 17) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองเป็นสำคัญ และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีความสุขกับการเรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

วีระ คำอาจ (2555 อ้างถึงใน อัยญาอุท โพธิ์นอก, 2558, หน้า 19) ระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริมนักเรียน การป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย

สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือในการทำงานที่ชัดเจน เพื่อช่วยสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน แก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกัน มีทักษะ ในการดำรงชีวิตได้

วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ก, หน้า 5) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือ ที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้ นักเรียน ได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคน ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

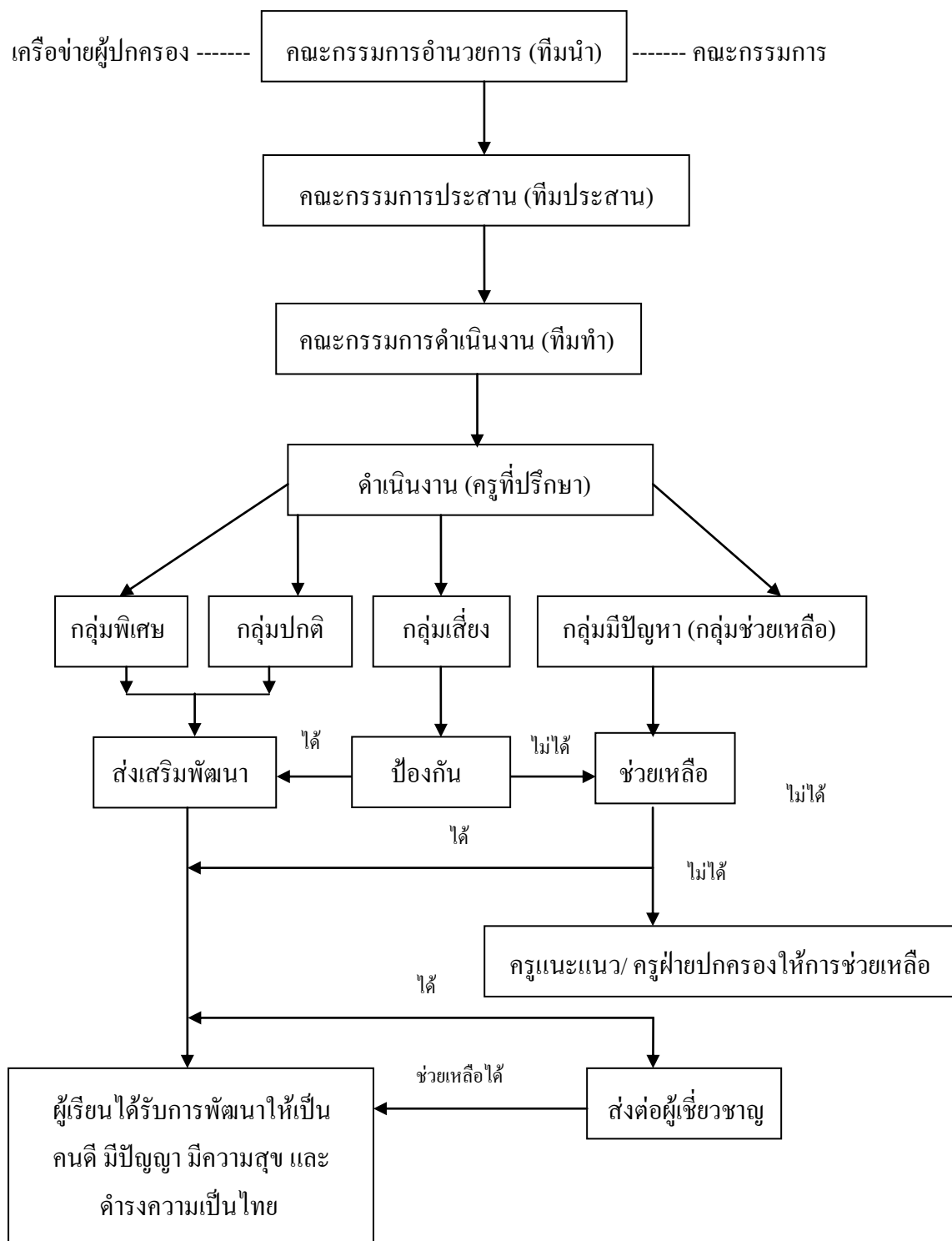
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 13) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐาน การปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการทำงานตามขั้นตอน และมีการบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข, หน้า 7) ได้กล่าวถึง กระบวนการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 ข, หน้า 7)

กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นั้นมีองค์ประกอบที่มีความสำคัญมีวิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันออกไป แต่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 ข, หน้า 19-30)

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน
5. การส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 ข, หน้า 16) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผน มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้เด็กในสถานศึกษาได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้รับการปกป้องคุ้มครองเด็กจากความรุนแรง การถูกล่วงละเมิด โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา ร่วมแก้ไขปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

สรุปได้ว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ มีความสำคัญมีระบบแบบแผนที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการดำเนินงานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน การส่งต่อนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพบนพื้นฐานนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2546 ข, หน้า 2) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษาที่มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่ความรู้สึกหรือ การคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหา นักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด ซึ่งครูที่ปรึกษา ควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ดังนี้

1. ด้านความสามารถ แบ่งออกเป็น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 ข, หน้า 39-40)

1.1 ด้านการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน/ปีการศึกษาที่ผ่านมา ผลการสอบวัดความรู้ระดับชาติ และพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

1.2 ด้านความสามารถพิเศษ ได้แก่ พฤติกรรมบ่งชี้ความสามารถพิเศษ ผลงานชิ้นงาน โครงงาน และเอกสารหลักฐาน ร่องรอยที่แสดงถึงพฤติกรรมที่โดดเด่น วิธีการดำเนินงาน โดยการสังเกต การแสดงออกถึงความสามารถพิเศษและแบบประเมินพหุปัญญา

2. ด้านสุขภาพ แบ่งออกเป็น

2.1 ด้านร่างกาย ได้แก่ ความปกติ ความพิการ และความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การมองเห็น การได้ยิน การบกพร่องทางการพูดและภาษา หรือพิการซ้ำซ้อน โรคประจำตัว ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงและน้ำหนัก และความสะอาดของร่างกาย

2.2 ด้านจิตใจ และพฤติกรรม ได้แก่ สภาพอารมณ์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ความวิตกกังวล หรือซึมเศร้า ความประพฤติ เช่น การลักขโมย การทำร้ายตนเอง พฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียน ความสามารถพิเศษและการปรับตัว เช่น พฤติกรรมการไม่ตั้งใจ สมาธิสั้น ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อน ครู และผู้ปกครอง

3. ด้านครอบครัว แบ่งออกเป็น

3.1 ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน ความพอเพียงของรายรับรายจ่าย และจำนวนเงินที่นักเรียนได้รับและรายจ่ายแต่ละวัน

3.2 ด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพ ได้แก่ ความสามารถในการคุ้มครองดูแลนักเรียนได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสม ความเหมาะสมของสภาพที่อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว และการถูกคุกคามล่วงละเมิดทางเพศ

4. ด้านยาเสพติด ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออก พฤติกรรมในชั้นเรียน การจ่ายเงิน การคบเพื่อน สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมและการตรวจปัสสาวะ

5. ด้านความปลอดภัย ได้แก่ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลการเดินทาง/การใช้ยานพาหนะ การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และการแต่งกายที่ล่อแหลม

6. ด้านพฤติกรรมทางเพศ ประกอบด้วยพฤติกรรมชู้สาว และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ บุคลิกภาพอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเหมือนเพศตรงข้ามและสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติด ด้านความปลอดภัย และด้านพฤติกรรมทางเพศของ

นักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน และสามารถช่วยเหลือ ป้องกันและ
แก้ไขปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้น

การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน
เป็น 2 กลุ่ม คือ (กรมสามัญศึกษา, 2544, หน้า 15)

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของ
โรงเรียน อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2. กลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหาตามเกณฑ์
การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาตามแต่กรณี
การจัดกลุ่มนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหามาตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้น และมีความ
รวดเร็วในการแก้ไขปัญหามา เพราะมีข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้
คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหามาของนักเรียน
จะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียน
รับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะ
นักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่า ขณะนี้มีพฤติกรรม
อย่างไรหรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย

ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ นอกจากนี้ หากครู
ที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสาร
ที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกว่า บุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติแตกต่างจาก
เพื่อนนักเรียนอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้

การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์
ในการหาวิธีที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ตรงกับสภาพปัญหา และความต้องการ
จำเป็นด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนเป็น
2, 3 หรือ 4 กลุ่ม ก็ได้ ตามเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนออกเป็น
4 กลุ่ม ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 19)

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของ
โรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

3. กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มที่ปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

4. กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน อย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกัน ภายใต้อายุภาวะเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพ ความสามารถพิเศษนั้น จนถึงขั้นสูงสุด

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มนักเรียน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนที่ได้กำหนด คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนจะมีประโยชน์มากสำหรับครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการป้องกัน แก้ไข เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การส่งเสริมนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 20) การส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษ ให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ และกลุ่มพิเศษ กลายเป็นกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1. กิจกรรมโฮมรูม (Home room)
2. กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน
3. กิจกรรมการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน
4. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. กิจกรรมโฮมรูม (Home room)

กรมสุขภาพจิต (2546 ข, หน้า 18) กิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อการส่งเสริมนักเรียนรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูม อาจเป็นห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดังครอบครัวเดียวกัน มีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ครูและนักเรียนควรมี

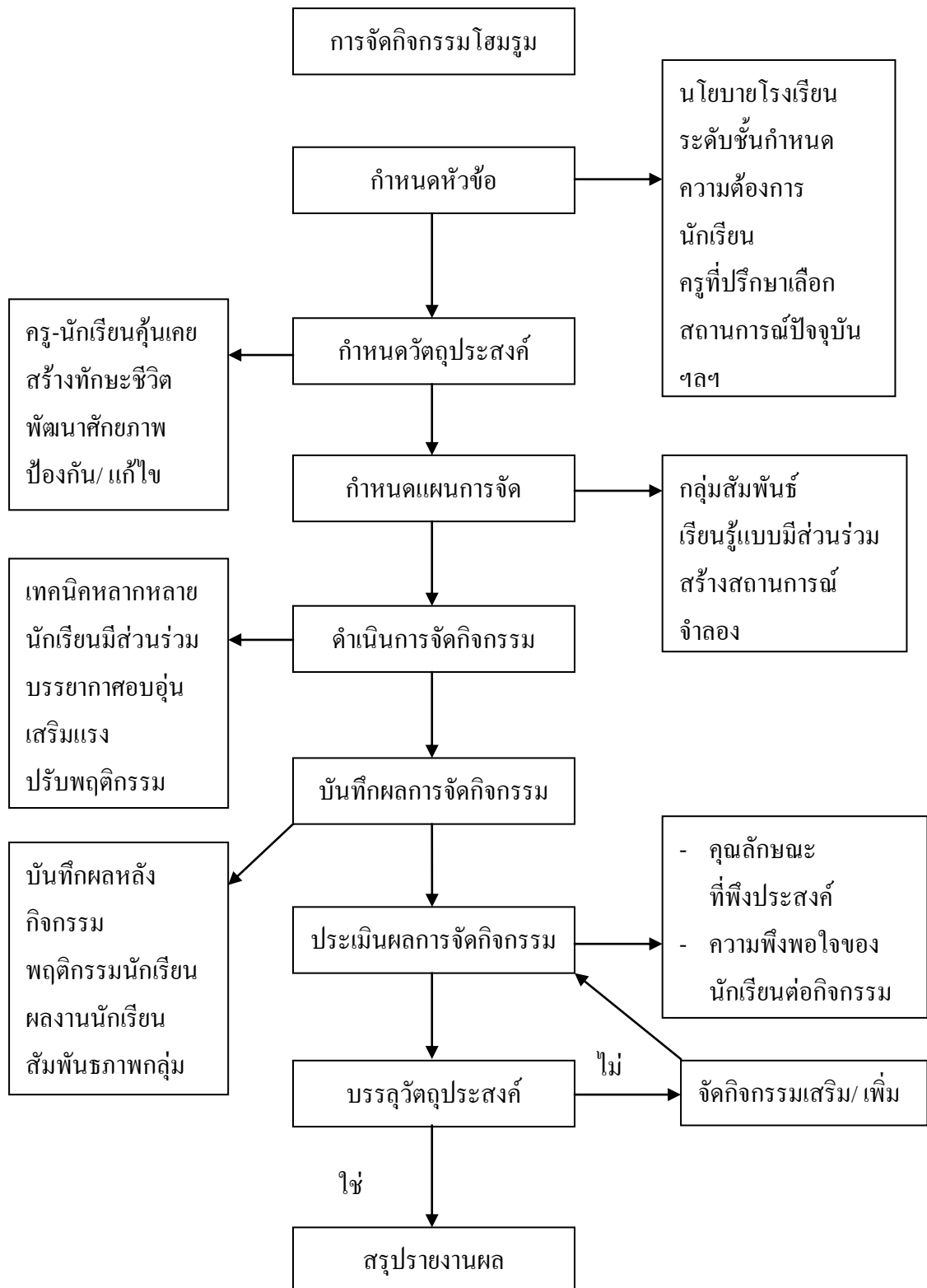
ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูม จะช่วยให้ครูที่ปรึกษา รู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย

ธัญสมร คเชนทร์เดชา (2552, หน้า 53) กล่าวถึง หลักการจัดกิจกรรมโฮมรูม ไว้ดังนี้ การดำเนินการจัดกิจกรรม โฮมรูมควร ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและความร่วมมือจากครู ที่ปรึกษา การตั้งจุดมุ่งหมายควรเกิดจากการพิจารณาร่วมกันจากคณะทำงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องสอดคล้อง กับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เวลาที่เหมาะสมประมาณ 45 นาทีต่อสัปดาห์

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และสิ่งแวดลอม นักเรียนสามารถคิดการตัดสินใจ การปรับตัว การวางแผนชีวิต ช่วยส่งเสริม ความสามารถของนักเรียน ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษา รู้จักนักเรียนมากขึ้น โดยผ่านการทำกิจกรรม ร่วมกัน

แนวทางการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมโฮมรูม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (ม.ป.ป., หน้า 15) ได้กล่าวถึง แนวทาง การปฏิบัติงาน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แนวทางการปฏิบัติงาน การจัดการกิจกรรมโฮมรูม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ม.ป.ป., หน้า 15)

2. กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน

โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช สพม. เขต 12 (2558, หน้า 8-9) การเยี่ยมบ้านนักเรียน หมายถึง การที่ครูไปพบกับผู้ปกครองและนักเรียนที่บ้าน อันจะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนและทำให้ครูพบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางบ้านของนักเรียน

2.1 จุดมุ่งหมายของการเยี่ยมบ้านนักเรียน

การเยี่ยมบ้านมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- 2.1.1 เพื่อให้ครูได้เห็นสภาพแท้จริงของสิ่งแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัวของนักเรียน
- 2.1.2 เพื่อช่วยให้ครูได้รู้ถึงเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อครู โรงเรียน และนักเรียน
- 2.1.3 เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน อันจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือที่ดีในการช่วยแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียน
- 2.1.4 เพื่อเพิ่มเติมข้อมูล ข้อเท็จจริงบางประการที่เกี่ยวกับเด็กนักเรียน ที่ไม่อาจสามารถหาได้ด้วยวิธีการอื่น ๆ

2.2 หลักการเยี่ยมบ้านนักเรียน

เพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อครูและ โรงเรียน อีกทั้งยินดีให้ข้อมูลครูที่ไปเยี่ยมบ้าน จึงควรยึดหลักการ ดังนี้

- 2.2.1 ก่อนไปเยี่ยมบ้านควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าเพื่อไปบอกกล่าวผู้ปกครอง ก่อนว่าครูจะเยี่ยมบ้านในวันใดเวลาใด
- 2.2.2 ครูควรตั้งจุดมุ่งหมายของการไปเยี่ยมบ้าน ว่าต้องการทราบข้อเท็จจริงหรือข้อมูล เรื่องใดบ้าง พร้อมทั้งเตรียมหัวข้อที่จะสัมภาษณ์หรือสนทนากับผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายนั้น
- 2.2.3 ศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนเท่าที่มีอยู่ก่อนไปเยี่ยมบ้าน เพื่อการปฏิบัติตัวหรือถามคำถามที่เหมาะสมกับสภาพทางบ้านของนักเรียน
- 2.2.4 สร้างให้เกิดความคุ้นเคย ความอบอุ่นใจ ความมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน
- 2.2.5 ควรสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมวงสนทนาในระยะแรกที่ครูไปถึง
- 2.2.6 พยายามให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาให้มากใน เรื่องที่สนทนากัน
- 2.2.7 หลีกเลี่ยงการกำหนดมติเตียน การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครอง ครู หรือโรงเรียน

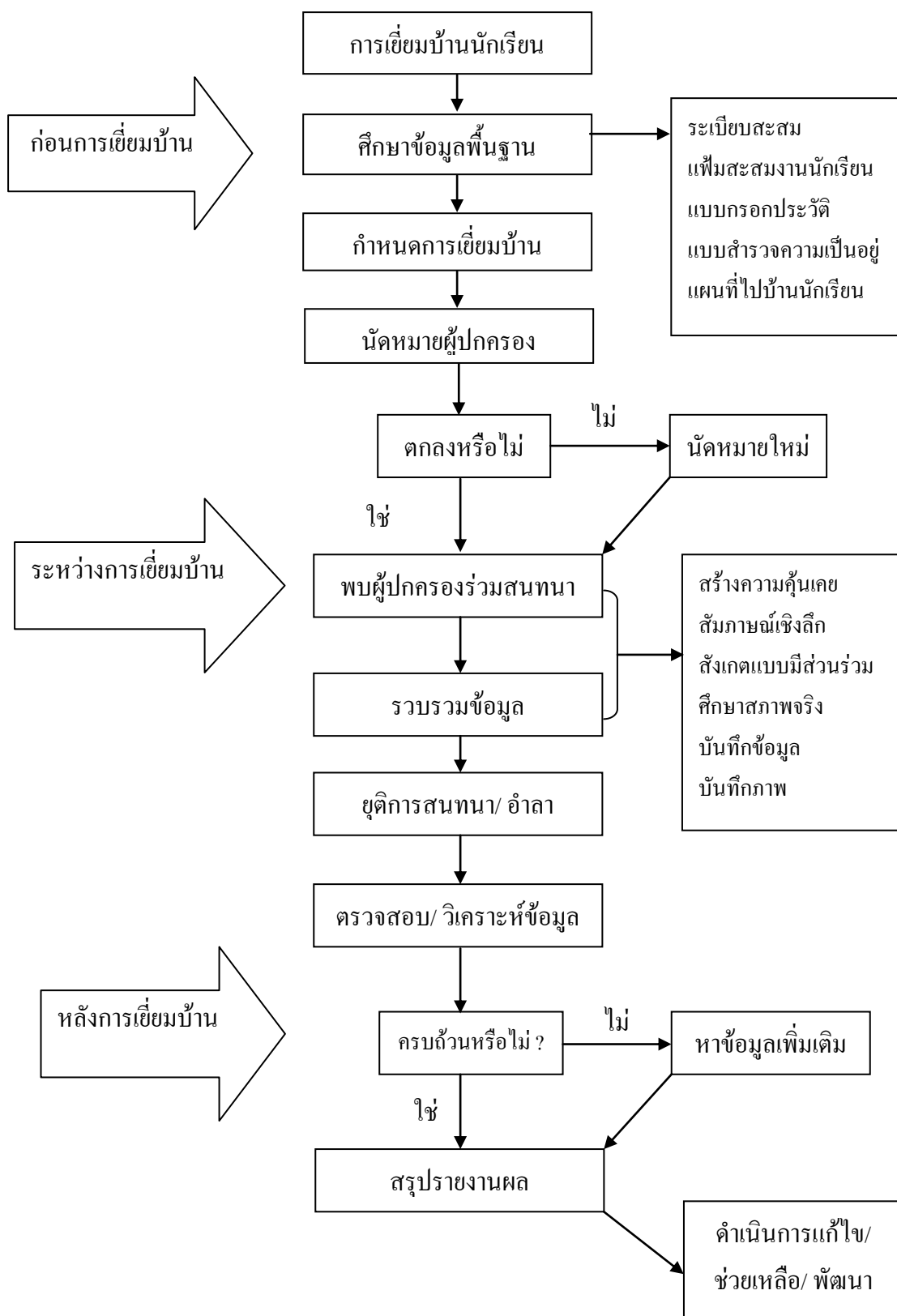
2.2.8 การเยี่ยมบ้านควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเวลาที่ไปเยี่ยม และระยะเวลา
ที่เยี่ยมบ้าน โดยไม่ควรใช้เวลาอย่างเร่งรีบ แต่ไม่ควรจะอยู่นานจนเกินไป

2.2.9 รวบรวมบันทึกข้อมูลที่ได้ทันทีหลังจากกลับจากการเยี่ยมบ้าน

ขั้นตอนการเยี่ยมบ้านนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (ม.ป.ป., หน้า 17) ขั้นตอนการเยี่ยมบ้านนักเรียน

ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการเยี่ยมบ้านนักเรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ม.ป.ป., หน้า 17)

3. กิจกรรมการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

กรมสุขภาพจิต (2546 ข, หน้า 20) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระหว่างบ้าน โรงเรียนและผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองจะทำให้ นักเรียนได้รับความเอาใจใส่จากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน แนวทางการดำเนินงาน ครูที่ปรึกษา ควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้ เป็นการรายงานสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข, หน้า 48) ข้อควรตระหนัก ในการดำเนินกิจกรรมผู้ปกครองชั้นเรียน คือ

1. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ควรระมัดระวัง คำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบ หรือการต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือ การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุม

2. ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ควรใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียน แสดงถึงความห่วงใย เอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน

3. ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ควรนำกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ปกครองตระหนัก ในความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียนร่วมกับสถานศึกษา

4. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมสุขภาพจิต (2544, หน้า 155-161) ได้เสนอกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน ดังนี้

4.1 กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย คือ การที่คนเรามาอยู่ร่วมกัน จำเป็นต้องทำความรู้จักคุ้นเคยกัน เพื่อเป็นพื้นฐานการสร้างสัมพันธภาพและปรับตัวให้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

4.2 กิจกรรมความดี และความสามารถที่มี คือ การที่บุคคลได้มองเห็นความดี สิ่งที่ดี หรือความสามารถพิเศษของตนเอง จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานของการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

4.3 กิจกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ โลกปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา จำเป็นที่เราทุกคน โดยเฉพาะเด็กวัยเรียนจะต้องติดตามข่าวสารเพื่อให้มีความรู้ ข้อมูลใหม่ ๆ รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถนำข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มาใช้ ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน

4.4 กิจกรรมการพัฒนาตนเองด้านการเรียน คือ การส่งเสริมให้นักเรียนได้สำรวจและ รู้จักตนเองในเรื่องการเรียน จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการเรียน ให้ประสบความสำเร็จ

4.5 กิจกรรมการผ่อนคลายความเครียด คือ ความเครียดเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งหากนักเรียนรับมือและสามารถจัดการความเครียดออกไปได้อย่างเร็วเท่าไร จะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นเท่านั้น แต่หากปล่อยไว้ให้สะสมมากขึ้น จะส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้ขาดความสุขในการดำเนินชีวิตและความสามารถในการเรียนลดลง ตลอดจนส่งผลกระทบต่อครอบครัวข้างได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยใช้กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมการจัดประชุมผู้ปกครอง หรือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้าง/ พัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญในการส่งเสริมนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การป้องกันและแก้ไขนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544, หน้า 32) การป้องกันและแก้ไขนักเรียน ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครูที่ปรึกษาควรให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสนใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลย

การป้องกันและแก้ไขนักเรียน มีวิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนไว้หลายวิธี แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ การให้การปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญญา

การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลง ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ไม่ดีหรือไม่พึงประสงค์ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปรึกษาเบื้องต้นมีประสิทธิภาพ มีการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐาน คือ

1. มีความรู้เรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกายและจิตใจ
3. มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก

4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียนในแต่ละลักษณะของปัญหา เช่น การเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน การหนีเรียน เป็นต้น

แนวทางการดำเนินการให้คำปรึกษา ครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึที่ดีต่อนักเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการศึกษา โดยมีกระบวนการในการปรึกษา คือ การสร้างสัมพันธภาพ พิจารณาทำความเข้าใจปัญหา กำหนดวิธีการและ

ดำเนินการแก้ไขปัญหา ยุติการปรึกษา การเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้น ครูที่ปรึกษาควรปฏิบัติ ดังนี้

1. รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรึกษาหรือวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอกหรือ โรงเรียนจัดอบรมให้
2. หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองสม่ำเสมอ
3. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนในการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้วการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคน โดยมีแนวดำเนินการ คือ ครูที่ปรึกษาสามารถคิดพิจารณากิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนได้หลายแนวทางและที่สำคัญมี 5 แนวทาง คือ

1. การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. การใช้กิจกรรมในห้องเรียน
3. การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
4. การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม
5. การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง

สำหรับกิจกรรมตามข้อ 2, 3 และ 5 ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนในข้อที่ 1 และ 4 จำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากครูอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียน การพิจารณากิจกรรมครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะปัญหา บุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน สภาพของชั้นเรียน โรงเรียน ชุมชน

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ และมีวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของนักเรียน และนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการแก้ไขปัญหานักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาของนักเรียน ตามความเหมาะสม

การส่งต่อนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 21) การป้องกันและแก้ไขนักเรียนอาจมีบ้าง ในบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือนักเรียนแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว หากปล่อยให้ปัญหานั้นเป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากที่จะแก้ไขได้ การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนว หรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก พิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียน จะดูแลช่วยเหลือได้

แนวทางการส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 ข, หน้า 22) แนวทางการส่งต่อนักเรียน มีดังนี้

1. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่รับช่วงต่อในการช่วยเหลือนักเรียน
 2. สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดจากการช่วยเหลือนั้น ให้ผู้ที่รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อ หรือแบบการประสานงานขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
 3. ครูที่ปรึกษาชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ระมัดระวังไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือ โกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อ และยินดีที่จะไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามกรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม
 4. ครูที่ปรึกษานัดเวลา สถานที่ที่นัดพบที่ช่วยเหลือนักเรียน และส่งต่อให้เรียบร้อย ตลอดจนให้คำแนะนำ
 5. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอยู่เสมอ
- สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษามีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้นจึงควรมีการประสานงานเพื่อการส่งต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 28-34) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ)
คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ โรงเรียน เป็นประธานกรรมการ ตามตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้าระดับ หัวหน้างานแผนงาน หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และหัวหน้างานแนะแนว เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 1.1 ส่งเสริม สนับสนุน การขับเคลื่อนและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2 สร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากร
- 1.3 เป็นผู้นำในการประสาน บูรณาการภารกิจโดยรวมของสถานศึกษา
- 1.4 ประสานสัมพันธ์ และสร้างความเข้มแข็ง ให้ทีมประสานทีมทำและเครือข่าย

การดำเนินงานจากทุกภาคส่วน

- 1.5 นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

2. คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน)

คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการ ที่ผู้บริหาร มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่ง และหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าระดับ ทุกระดับ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานอนามัย ครูพยาบาล และหัวหน้างานแนะแนว เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 2.1 ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.2 ประสานงานระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.3 จัดทำเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินการและรับผิดชอบ ในการชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ปฏิบัติงาน
- 2.4 การจัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อแสวงหา แนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.5 สรุปรายงานผล การดำเนินงาน และดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ)

คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) ประกอบด้วย หัวหน้าระดับชั้น เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ รองหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และครูแนะแนว เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 3.1 ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง
- 3.2 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน ประเมินผล และจัดทำรายงานตามระดับชั้น

3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4 ประชุมคณะกรรมการอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

3.5 ดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)

1. หัวหน้าระดับ/ รองหัวหน้าระดับ

บทบาทหน้าที่ของหัวหน้าระดับ/ รองหัวหน้าระดับ มีดังนี้

1.1 กำกับ ติดตาม การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา

1.2 ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 จัดประชุมครูในระดับ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 จัดประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหากรณี

1.5 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงาน ประเมินผลระดับ ส่งผู้บริหาร

โดยผ่านทีมประสาน

2. ครูที่ปรึกษา/ ครูประจำชั้น

บทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา/ ครูประจำชั้น มีดังนี้

2.1 ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางที่กำหนด ดังนี้

2.1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

จัดทำข้อมูลให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบัน

2.1.2 การคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูล จำแนกจัดกลุ่มนักเรียน เช่น เด็กมีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

2.1.3 ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต

2.1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษา กรณีปัญหาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

2.1.5 การส่งต่อ กรณีปัญหาของนักเรียนซับซ้อน ให้ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครองหรือผู้มีทักษะความสามารถ ตรงกับลักษณะปัญหา

2.2 พัฒนาตนเอง ด้านองค์ความรู้ ทางจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

2.3 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหากรณี

2.4 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน และประเมินผล รายงานส่งหัวหน้าระดับ

3. ครูแนะแนว

บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว มีดังนี้

3.1 นิเทศ สนับสนุน และเป็นแกนหลักแก่ครูที่ปรึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ในการให้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและแนะแนวเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในประเด็นสำคัญ ต่อไปนี้

3.1.1 เทคนิค วิธีการและเครื่องมือ เพื่อการรู้จักและเข้าใจผู้เรียน รวมทั้งการคัดกรอง จัดกลุ่มผู้เรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เช่น การใช้ระเบียบสะสม การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์

3.1.2 เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และกิจกรรมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มคัดกรอง

3.1.3 ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ และลักษณะของผู้เรียนกลุ่มพิเศษ ประเภทต่าง ๆ และเสนอแนะแนวทางในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนานักเรียน

3.2 ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขหรือยากต่อการช่วยเหลือ ผู้ปกครอง และผู้ขอรับบริการทั่วไป

3.3 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา เป็นระบบ “เครือข่าย” ในการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในคาบแนะแนว

3.5 ให้บริการต่าง ๆ หรือจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นการสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี

3.7 ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหายากต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนวให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก และติดตามผลการช่วยเหลือนั้น

3.8 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน และประเมินผลรายงาน ส่งผู้บริหารหรือหัวหน้าระดับ

4. ครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง

บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

4.1 ศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง

4.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ครูที่ปรึกษาและให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษา และผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.3 ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและบริการต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

4.4 ให้คำปรึกษาเบื้องต้น ในรายวิชาที่สอน ในด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ ทักษะการดำรงชีวิตและบุคลิกภาพที่พึงประสงค์

4.5 พัฒนาตนเอง ด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาและการแนะแนว และนำมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษา ปัญหารายกรณี ในกรณีที่เกี่ยวข้อง กับการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

4.7 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน สรุปผลและรายงานส่งหัวหน้าระดับ

5. ผู้แทนนักเรียน

บทบาทหน้าที่ของผู้แทนนักเรียน มีดังนี้

5.1 เรียนรู้ ทำความเข้าใจ กรอบแนวคิดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.2 ประสานงานในการรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของเพื่อนนักเรียน มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม

5.3 เป็นแกนนำในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ และการเสริมสร้างทักษะ การดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำเป็นต้องมีคณะกรรมการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ ตามกระบวนการขั้นตอนที่ถูกต้อง อย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยตัวแปรที่ต้องการศึกษา ครูโรงเรียนสอยดาววิทยา ซึ่งประกอบด้วย ตำแหน่งของครู ระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู

ตำแหน่งของครู

ตำแหน่งของครู เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งต่อการวิจัย เนื่องจากตำแหน่งของครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ผู้ช่วยครู ครู และครูผู้ช่วย ซึ่งตำแหน่ง ผู้ช่วยครู หมายถึง ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ ซึ่งได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของส่วนราชการ หรือตามนโยบายของโครงการ ซึ่งมีอัตราจ้างตามที่โรงเรียนกำหนด ครู หมายถึง บุคลากรที่ได้รับ

การบรรจุและแต่งตั้งตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ส่วนครูผู้ช่วย หมายถึง บุคลากรที่ผ่านการสอบคัดเลือกหรือผ่านการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย โดยให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย เป็นเวลา 2 ปี และต้องได้รับการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างเข้มข้นจากทางโรงเรียน เมื่อผ่านการประเมินจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 3 พบว่าการเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการส่งเสริม นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อัญญาอุท โพธิ์นอก (2558) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่าการเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในตำแหน่งหน้าที่

ระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา

ระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา เป็นตัวเป็นอีกหนึ่งตัวที่มีความสำคัญกับการวิจัย ซึ่งระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษาของโรงเรียน สอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ประจำปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ประจำปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของอัญญาอุท พงษ์จัน โอ (2554) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 18 พบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน พันธ์พิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตาม ระดับชั้นการศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตามประสบการณ์โดยรวมและด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและ ด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสบการณ์การทำงานของครู

ประสบการณ์การทำงานของครู เป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับ การศึกษาวิจัย โดยประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์ต่างกันมีผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ ประสบการณ์ในการทำงานยิ่งมาก ยิ่งส่งผลต่อ การปฏิบัติงานทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อันจะส่งผลดีต่อองค์กรและหน่วยงานมาก เท่านั้น ประสบการณ์ทำให้บุคคลได้มีโอกาสได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาได้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง ทำให้มีทักษะและเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานยังมีประสบการณ์ การทำงานมากเท่าใด ย่อมส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัย ของแมนพงศ์ กิจจานนท์ (2556) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ประสบการณ์ การทำงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา แตกต่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

มานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาดุสิต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัญหาการดำเนินงานของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต จำแนกตามระดับช่วงชั้นของครูที่ปรึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ครูที่ปรึกษาได้เสนอแนวคิด ว่า โรงเรียนควรวางวิธีการประสานกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เช่น การประชุม

ผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) ควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้านนักเรียน ในระเบียบสะสมควรมีข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่องและครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) และครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

จุฑาทภรณ์ นาคประวัติ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต 2 พบว่า 1) ปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีปัญหา การดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 เรียงลำดับความถี่จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไปเยี่ยมบ้าน นักเรียนในที่ปรึกษาทุกคน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และสอบถาม เรื่องต่าง ๆ จากผู้ปกครอง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการรู้จักนักเรียนมากขึ้น ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน และกำหนด วัน เวลา ในการจัด กิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ชัดเจนและเพียงพอ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ประสาน ความร่วมมือกันกับทุกฝ่ายทั้งผู้ปกครอง ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ของนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ทุกฝ่ายในโรงเรียนต้องตระหนักถึงความจำเป็น ในการแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกับครูที่ปรึกษา และมีการติดตามประเมินผลการส่งต่อนักเรียน อย่างสม่ำเสมอและด้านการคัดกรองนักเรียน ปรับปรุงเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนให้ชัดเจน ง่าย และสะดวกในการกรองข้อมูล และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ตามลำดับ

สุดาพรรณ กาละพงษ์ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคำเนินงาน ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 5 พบว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง 2) ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับช่วงชั้นของครูที่ปรึกษา

ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ครูที่ปรึกษาได้เสนอแนวคิดที่ว่า โรงเรียนควรวางวิธีการประสานกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เช่น การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) ควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างเหมาะสม ในระเบียบสะสมควรมีข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

เทวฤทธิ์ สุยวันดี (2554) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านคลองสิบสาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาคือ ขาดการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความสำคัญในการดำเนินงานจัดทำ ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล ปัญหาการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกลุ่มข้อมูลปัญหา การมีส่วนร่วมของครูในการกำหนดเกณฑ์ของครูที่ปรึกษา การให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียนของครูที่ปรึกษาการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหาของครูที่ปรึกษา ความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา 2) แนวทางการพัฒนา คือ โรงเรียนควรส่งเสริม สนับสนุนและหาวิธีการที่จะให้ผู้ปกครองนักเรียนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลนักเรียน การจัดทำระเบียบสะสมให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนและมีข้อมูลครบทุกด้าน การมีส่วนร่วมของครูในการกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมก่อนเรียนให้ชัดเจน จัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาตรการแนวทางของโรงเรียนที่กำหนดให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนต้องชัดเจน โดยเน้นการปฏิบัติและครูที่ปรึกษาควรพยายามแก้ไขปัญหาของนักเรียนก่อนส่งต่อ และจัดทำข้อมูลการส่งต่อนักเรียนอย่างชัดเจน

กิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า 1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน ตามลำดับ 2) ครูที่ปรึกษาที่สังกัดขนาดโรงเรียนต่างกันมีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาที่สังกัดโรงเรียน ขนาดกลางและขนาดเล็ก 3) ครูที่ปรึกษาที่มีระดับชั้นของครูที่ปรึกษาต่างกัน มีการบริหารระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการส่งเสริมการพัฒนานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการบริหาร จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

อัญชญา พงษ์จัน โอ (2554) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า 1) ปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริม นักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตามประสบการณ์ โดยรวมและด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ได้เสนอไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงด้านการส่งต่อนักเรียน

ปวีร์วรรณ โคตรชมพู (2554) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนชาวมอพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า 1) ปัญหาโดยรวมของโรงเรียน คือ ขาดระบบบริหารจัดการด้านระบบดูแลช่วยเหลือขาดการประชุม วางแผนการดำเนินงาน ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำงานที่ชัดเจน มีลักษณะการดำเนินงาน แบบพึ่งพาอาศัย ช่วยกันทำงาน มีเอกสารหลักฐานในการดำเนินงานแต่ยังไม่สมบูรณ์แบบและ ไม่นำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการพัฒนาส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณภาพไม่มีรูปแบบการป้องกันปัญหา

ที่หลากหลาย เครือข่ายทางการศึกษาที่จะส่งเสริมนักเรียนมีน้อย โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผล และการรายงานผลเพื่อพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2) แนวทางการพัฒนาโดยรวมของโรงเรียน คือ โรงเรียนควรมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน อย่างเป็นระบบ มีการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้ดำเนินงาน มีการประชุมชี้แจงให้ครูผู้ปกครองและนักเรียน มีความเข้าใจที่ตรงกัน นำข้อมูลที่ได้มา ใช้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด กำกับติดตามประเมินผลพร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

สวาท บุญเพ็ง (2555) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี พบว่า

1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ทุกด้าน ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ประนอม แก้วสวัสดิ์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า

1) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย

3) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

5) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและ การคัดกรองนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนการป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า 1) การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามระดับคะแนนเฉลี่ยจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน การคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการส่งเสริมนักเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามเพศโดยรวม และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริม นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการเปรียบเทียบปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการส่งเสริม นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส ได้เสนอไว้แล้ว 5 ด้าน

วิจิตร วงเวียน (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 พบว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับรายด้านจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา 2) การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและ รายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ 3) ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา งานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า สามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานได้ โดยต้องสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้ที่ต้องปฏิบัติงานนี้อย่างชัดเจนมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ขั้นตอนสร้างความตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของทุกฝ่ายและประสานความร่วมมือจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง

อัยญาอุท โพธิ์นอก (2558) ได้วิจัย เรื่องสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า 1) สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน 3) การเปรียบเทียบ ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ การทำงาน และขนาดโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

ทีด (Teed, 2002) ได้ศึกษาเรื่อง การพบนักเรียนเพื่อรู้จักความต้องการทางด้านอารมณ์ และสังคมของนักเรียน: ครูประจักษ์กับความเข้าใจในการให้คำปรึกษาในชั้นเรียน พบว่า ลักษณะพิเศษ ของเด็กมีความรุนแรง ถูกทารุณทางเพศ ถูกทอดทิ้ง พิกการ เด็กสุขภาพไม่ดีต้องเข้ายาบำบัด สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกดดันอย่างมากและมีผลกระทบต่อชีวิตเด็ก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องเอาใจใส่ ต่อปัญหาและความต้องการของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ การศึกษา พบว่า ครูได้ใช้วิธีการ ให้คำปรึกษาที่หลากหลายวิธีในชั้นเรียน วิธีที่ใช้มากที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นมาตรการป้องกันรักษา ฟื้นฟูได้อีกด้วย

กู๊ดแมน และคณะ (Goodman et al., 2003) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบคัดกรองนักเรียน เป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ เยาวชนในชุมชนที่รวบรวม ข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ครู เพื่อนเยาวชน พบว่า ทุกกลุ่มให้ความเห็นว่าเป็นความผิด ปกติทางจิตใจที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล และเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมีพฤติกรรม ส่วนบุคคลพฤติกรรมอยู่ไม่สุข หรือไม่อยู่นิ่ง พวกซึมเศร้าและพวกที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อื่น ๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์เฉพาะบุคคล ถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกิน ไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่ผิดปกติทางจิตใจมีความแม่นยำและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม มากกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและเพื่อนเยาวชนเพียง อย่างเดียว

คิง (King, 2003) ได้ศึกษาเรื่อง การจัด โปรแกรมให้คำปรึกษาภายในโรงเรียน: ความเห็นพ้องระหว่างครูแนะแนวและอาจารย์ใหญ่ ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ระดับความคิดเห็น

ระหว่างครู เนาะแนวและอาจารย์ใหญ่จากโรงเรียนรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษา และการดำเนินการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาภายในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูเนาะแนวและอาจารย์ใหญ่โรงเรียนอลาบามา จำนวน 521 คน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูเนาะแนวและอาจารย์ใหญ่ ทั้งในเรื่องความสำคัญของการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษา และการดำเนินการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาภายในโรงเรียน 44 กิจกรรม ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กันในด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติในเรื่องความสำคัญของการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษา และการดำเนินการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาภายในโรงเรียน และยังพบด้วยว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคำตอบของครูเนาะแนวและอาจารย์ใหญ่ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกิจกรรมเนาะแนวของโรงเรียนใน 3 กลุ่มงาน ด้วย

กลาสเซียร์ (Glazier, 2004) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติของนักวิชาการการศึกษาสามัญในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและประสิทธิภาพด้านการยอมรับตนเองของนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในคณะกรรมการ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ทัศนคติของครูนักวิชาการการศึกษาสามัญในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและประสิทธิภาพ ด้านการยอมรับตนเองของนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในคณะกรรมการ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนของครูนักวิชาการการศึกษาสามัญใน โรงเรียนประถมศึกษา Patrick Henry elementary school ในเขตตอนใต้ของแคลิฟอร์เนีย ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างของครูนักวิชาการการศึกษาสามัญ ซึ่งมีทัศนคติในด้านบวกต่อกระบวนการบริหารงานของคณะกรรมการ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีแนวโน้มสูงในการมองว่าตนเองมีศักยภาพในการทำงาน และมีความพร้อมที่จะจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมากกว่า นอกจากนี้ ครูกับนักวิชาการการศึกษาสามัญในโรงเรียน ประถมศึกษา (Patrick Henry elementary school) ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงของพวกเขา และมีความเต็มใจที่จะทำการปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนเหล่านั้นดีขึ้น สุดท้ายมีข้อเสนอแนะให้ดำเนินการจัดการประเมินผลตามระดับชั้นเรียนเพื่อนำไปทำการวางแผนงานด้านการพัฒนาบุคลากร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการบริหารงานของคณะกรรมการ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา (Patrick Henry elementary school)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถปรับตัวและสามารถใช้ชีวิตในการเรียน การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข เครื่องมือและระเบียบวิธีการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ที่จะช่วยให้

คำแนะนำหรือช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว และเหมาะสมกับสภาพปัญหาของนักเรียน แต่เนื่องจากครูโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยา ใน 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) ด้านการคัดกรอง
- 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน
- 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
- 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ว่าอยู่ในระดับใด โดยจำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษาและประสบการณ์การทำงานของครู เพื่อนำผลวิจัยไปใช้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประโยชน์ภายในโรงเรียนสอยดาววิทยา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังมีรายละเอียดตามต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู ปีการศึกษา 2559 ในโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำนวน 74 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนสอยดาววิทยา โดยใช้เกณฑ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-610) ได้จำนวน 63 คน และดำเนินการสุ่มครูแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษาแล้วสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูที่ปรึกษา โรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	31	28
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	43	35
รวม	74	63

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check list) คือ สถานภาพเกี่ยวกับตำแหน่งของครู ระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งเป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา โดยครอบคลุมแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน	จำนวน 9 ข้อ
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	จำนวน 8 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert, 1967) ดังนี้

- 5 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

ทั้ง 5 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ลักษณะเป็นแบบจัดอันดับความสำคัญให้ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้าน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งแนวทางการร่างแบบสอบถามเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและความมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้
2. สร้างเครื่องมือการวิจัยโดยพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบสอบถามของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) เสนอต่อประธานงานนิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุง แก้ไขและให้ความเห็นชอบเพื่อความถูกต้อง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไข เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence: IOC) (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543 อ้างในถึงศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น, 2557, หน้า 37) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ตั้งแต่ .67 ขึ้นไปมาใช้ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า .67 นำพิจารณาตัดทิ้ง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน
 N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้องสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า .67 ควรพิจารณาตัดทิ้ง

ผู้ทรงคุณวุฒิมีรายนามต่อไปนี้

3.1	ดร.สมุทพร ชำนาญ	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2	ดร.สถาพร พฤษภูมิกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.3	นายวัชรลักษณ์ ตากใบ	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เสนออาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณา แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) โดยนำแบบสอบถามไปให้ครูในโรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำข้อมูลจากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination power) โดยการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง .21-.85 (เกณฑ์มากกว่า .20 ขึ้นไป)

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient: α) (Cronbach, 1990, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า .96

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ขออนุญาตผู้อำนวยการ โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 แจกแบบสอบถามให้กับครูใน โรงเรียนสอยดาววิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 63 ฉบับ โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตัวเอง

3. นำรับแบบสอบถามคืน ประมาณ 3-5 วัน และติดตามแบบสอบถามคืน จำนวน 63 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบ ตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่ได้รับคืน โดยคัดจากฉบับที่สมบูรณ์
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานของการศึกษาวิจัยต่อไป

3. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสถิติ โดยวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

1. ศึกษาปัญหาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ตามแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. ศึกษาความต้องการการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ตามแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. เปรียบเทียบปัญหาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ระหว่างตำแหน่งของครูระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู โดยใช้การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method)

4. การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับที่กลุ่มตัวอย่างเลือก ดังนี้

จัดลำดับความสำคัญให้ลำดับที่ 1 คิดเป็น 3 คะแนน

จัดลำดับความสำคัญให้ลำดับที่ 2 คิดเป็น 2 คะแนน

จัดลำดับความสำคัญให้ลำดับที่ 3 คิดเป็น 1 คะแนน

แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและเรียงลำดับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามค่าเฉลี่ยที่มีค่ามากที่สุดจนถึงลำดับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจาก การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัญหาและ แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 17 โดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Means)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	การทดสอบโดยใช้ค่า t -test
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ (F -distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐาน (Probability)
*	แทน	ยอมรับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

3.1 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามความคิดเห็นของครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู แตกต่างกัน

3.2 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา แตกต่างกัน

3.3 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามความคิดเห็นของประสบการณ์การทำงานของครู แตกต่างกัน

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน โดยเรียงตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และ ประสบการณ์การทำงานของครู

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยการเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ครูอัตราจ้าง	8	12.70
1.2 พนักงานราชการ	6	9.50
1.3 ข้าราชการครู	49	77.80
รวม	63	100.00
2. ระดับการศึกษาของครูที่ปรึกษา		
2.1 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	28	44.40
2.2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	35	55.60
รวม	63	100.00
3. ประสบการณ์การทำงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	23	36.50
3.2 5-10 ปี	15	23.80
3.3 สูงกว่า 10 ปี	25	39.70
รวม	63	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นข้าราชการครู จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 ครูอัตราจ้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 พนักงานราชการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ระดับชั้นของครูที่ปรึกษาส่วนมากเป็นชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ประสบการณ์ การทำงาน ส่วนมากสูงกว่า 10 ปีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 ต่ำกว่า 5 ปีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 5-10 ปีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน

วิเคราะห์ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<i>n</i> = 63			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.61	0.52	มาก	5
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.64	0.88	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.78	0.62	มาก	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.80	0.58	มาก	1
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.73	0.60	มาก	3
รวม	3.71	0.49	มาก	-

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายชื่อ

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	n = 63			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนได้จัดทำเพิ่มข้อมูลนักเรียนครอบคลุม ในแต่ละด้านของนักเรียนแต่ละบุคคล	3.61	0.65	มาก	5
2. โรงเรียนได้ข้อมูลที่ถูกต้องจากแบบประเมิน พฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	3.63	0.74	มาก	4
3. โรงเรียนมีแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ที่สะดวกในการใช้งาน	3.61	0.70	มาก	6
4. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ในการให้ข้อมูลนักเรียน	3.84	0.74	มาก	1
5. โรงเรียนกำหนดเวลาการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ของครูที่ปรึกษา อย่างเป็นรูปธรรม	3.50	0.85	ปานกลาง	9
6. โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทาง เยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.23	0.94	ปานกลาง	10
7. โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนรายบุคคล	3.53	0.71	มาก	8
8. โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูล ของนักเรียน	3.84	0.67	มาก	2
9. โรงเรียนได้รับข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน อย่างครบถ้วน	3.55	0.64	มาก	7
10. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียน ในการให้ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล	3.79	0.74	มาก	3
รวม	3.61	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียน

เป็นรายบุคคล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเวลาการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา อย่างเป็นรูปธรรมและโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลของนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ส่วนโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายชื่อ

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน	<i>n</i> = 63			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจน	3.46	0.71	ปานกลาง	5
2. โรงเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างถูกต้อง	3.49	0.61	ปานกลาง	4
3. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	3.96	3.77	มาก	1
4. โรงเรียนเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.68	0.69	มาก	2
5. โรงเรียนได้รับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือ	3.60	0.75	มาก	3
รวม	3.64	0.88	มาก	-

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจนและโรงเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างถูกต้อง

อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมของในการแบ่งกลุ่มนักเรียน โรงเรียนเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนได้รับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือ ส่วน โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน	n = 63			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษา	3.80	0.80	มาก	3
2. โรงเรียนจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.93	0.64	มาก	1
3. โรงเรียนให้ความสนใจต่อกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของนักเรียน	3.77	0.72	มาก	4
4. โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	3.68	0.73	มาก	5
5. ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตนเอง	3.85	0.71	มาก	2
6. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนร่วมกับโรงเรียน	3.63	0.80	มาก	6
รวม	3.78	0.62	มาก	-

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียน

จัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตนเอง โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษา ส่วนโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โดยรวมและรายชื่อ

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	n = 63			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ครูที่ปรึกษามีทักษะการให้คำปรึกษานักเรียน	3.79	0.74	มาก	5
2. ครูที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.74	0.71	มาก	7
3. ครูที่ปรึกษามีความศรัทธาและเชื่อถือต่อความรู้สึก ของนักเรียน	3.82	0.68	มาก	4
4. ครูที่ปรึกษามีการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหาของ นักเรียน	3.85 3.90	0.61 0.71	มาก มาก	2 1
5. ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน				
6. ครูที่ปรึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแก้ไข ปัญหานักเรียน	3.73	0.62	มาก	8
7. ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับ นักเรียนเสมอ	3.84	0.70	มาก	3
8. ครูที่ปรึกษาได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ในการแก้ปัญหานักเรียน	3.77	0.72	มาก	6
รวม	3.80	0.58	มาก	-

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูที่ปรึกษามีการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหา

ของนักเรียน ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนเสมอ ส่วนครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน	n = 63			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ครูที่ปรึกษามีความพยายามในการแก้ไขปัญหา นักเรียนก่อนการส่งต่อ	3.73	0.75	มาก	5
2. ครูที่ปรึกษาได้รับข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วน ชัดเจน ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ	3.82	0.66	มาก	1
3. ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดี ต่อการถูกส่งต่อ เพื่อรับการช่วยเหลือ	3.73	0.67	มาก	3
4. ครูที่ปรึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	3.76	0.71	มาก	2
5. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวให้ความใส่ใจ ในการช่วยแก้ปัญหานักเรียนที่ได้รับการส่งต่อ	3.73	0.74	มาก	4
6. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวร่วมมือในการแก้ไข ปัญหานักเรียน	3.69	0.77	มาก	7
7. ฝ่ายกิจการนักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่ส่งต่อ	3.66	0.67	มาก	8
8. โรงเรียนมีการประสานงานด้านต่าง ๆ กับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ	3.73	0.62	มาก	6
รวม	3.73	0.60	มาก	-

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

ครูที่ปรึกษาได้รับข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วน ชัดเจน ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ ครูที่ปรึกษาคิดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดีต่อการถูกส่งต่อเพื่อรับการช่วยเหลือ ส่วนฝ่ายกิจกรรมนักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหาที่ส่งต่อมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครูระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสิทธิภาพการทำงานของครูผู้วิจัยใช้การทดสอบค่าที(t -test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู

ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูอัตราจ้าง (n = 8)				พนักงานราชการ (n = 6)				ข้าราชการ (n = 49)			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.53	0.32	มาก	5	3.63	0.45	มาก	4	3.63	0.56	มาก	4
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.25	2.13	มาก	1	3.50	0.51	มาก	5	3.55	0.50	มาก	5
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.64	0.31	มาก	3	3.77	0.44	มาก	2	3.80	0.68	มาก	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	3.68	0.49	มาก	2	3.75	0.26	มาก	3	3.83	0.62	มาก	1
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.64	0.51	มาก	4	3.91	0.36	มาก	1	3.72	0.64	มาก	3
รวม	3.75	0.52	มาก	-	3.71	0.30	มาก	-	3.70	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของ ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงจากค่าเฉลี่ย มากไปหาน้อย ได้แก่ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูอัตราจ้าง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เป็นปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของพนักงานราชการ และปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของข้าราชการตามลำดับ พิจารณาตามตำแหน่ง ดังนี้

ครูอัตราจ้าง มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ตามลำดับ

พนักงานราชการ มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ตามลำดับ

ข้าราชการ มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม
ตำแหน่งของครู

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรผัน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.10	.89
	ภายในกลุ่ม	60	17.17	0.28		
	รวม	62	17.23			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.41	1.70	2.24	.11
	ภายในกลุ่ม	60	45.55	0.75		
	รวม	62	48.97			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.08	0.22	.80
	ภายในกลุ่ม	60	23.91	0.39		
	รวม	62	24.09			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.08	0.25	.77
	ภายในกลุ่ม	60	20.75	0.34		
	รวม	62	20.93			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.27	0.13	0.36	.69
	ภายในกลุ่ม	60	22.49	0.37		
	รวม	62	22.76			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.00	0.02	.97
	ภายในกลุ่ม	60	15.39	0.25		
	รวม	62	15.40			

จากตารางที่ 10 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
สอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม
ตำแหน่งของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา

ปัญหาการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มัธยมศึกษาตอนต้น (n = 28)				มัธยมศึกษาตอนปลาย (n = 35)			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	3.65	0.55	มาก	4	3.59	0.50	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.82	1.22	มาก	1	3.49	0.45	ปานกลาง	5
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.77	0.69	มาก	2	3.78	0.57	มาก	3
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	3.74	0.66	มาก	3	3.86	0.51	มาก	1
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.65	0.65	มาก	5	3.79	0.56	มาก	2
รวม	3.73	0.55	มาก	-	3.70	0.46	มาก	-

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของ
ครูที่ปรึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก
และเมื่อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตามลำดับ พิจารณาตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา ดังนี้

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการคัดกรอง
นักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
นักเรียน ตามลำดับ

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกัน
และแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริม
นักเรียน ตามลำดับ ยกเว้น ด้านการคัดกรองนักเรียน ที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม ตำแหน่งของครูระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	มัธยมศึกษา ตอนต้น (<i>n</i> = 28)		มัธยมศึกษา ตอนปลาย (<i>n</i> = 35)		<i>t</i>	<i>p</i>
	\bar{X}	<i>SD</i>	\bar{X}	<i>SD</i>		
	1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.65	0.55	3.59		
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.82	1.22	3.49	0.45	3.27	.07
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.77	0.69	3.78	0.57	1.42	.23
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	3.74	0.66	3.86	0.51	3.92*	.05
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.65	0.65	3.79	0.56	2.81	.09
รวม	3.73	0.55	3.70	0.45	4.68*	.03

**p* < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครู

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ต่ำกว่า 5 ปี (n = 23)				5-10 ปี (n = 13)				สูงกว่า 10 ปี (n = 25)			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.55	0.47	มาก	5	3.69	0.46	มาก	1	3.63	0.61	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.82	1.31	มาก	4	3.53	0.39	มาก	5	3.53	0.57	มาก	5
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.86	0.50	มาก	2	3.60	0.64	มาก	4	3.81	0.70	มาก	1
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	3.95	0.55	มาก	1	3.64	0.58	มาก	2	3.78	0.59	มาก	2
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.84	0.55	มาก	3	3.61	0.64	มาก	3	3.70	0.63	มาก	3
รวม	3.30	0.47	มาก	-	3.61	0.45	มาก	-	3.69	0.49	มาก	-

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงานของครูต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี และสูงกว่า 10 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่มีประสิทธิภาพการทำงานของครูสูงกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 5-10 ปี และปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่ำกว่า 5 ปี พิจารณาตามประสิทธิภาพการทำงาน ดังนี้

ประสิทธิภาพการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการทำงาน 5-10 ปี มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการทำงานสูงกว่า 10 ปี มีปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงานของครู

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรผัน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.09	0.33	.71
	ภายในกลุ่ม	60	17.04	0.28		
	รวม	62	17.23			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.23	0.61	0.77	.46
	ภายในกลุ่ม	60	47.73	0.79		
	รวม	62	48.97			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.69	0.34	0.89	.41
	ภายในกลุ่ม	60	23.39	0.39		
	รวม	62	24.09			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.90	0.45	1.35	.26
	ภายในกลุ่ม	60	20.02	0.33		
	รวม	62	20.93			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.53	0.26	0.72	.49
	ภายในกลุ่ม	60	22.23	0.37		
	รวม	62	22.76			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	0.71	.49
	ภายในกลุ่ม	60	15.04	0.25		
	รวม	62	15.40			

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยการเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้านโดยใช้ผลรวมของระดับคะแนนความสำคัญ และหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนที่ได้

ตารางที่ 15 การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	คะแนน รวม	\bar{X}	SD	ลำดับ ความสำคัญ
1. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนของครูที่ปรึกษา ลงในแบบกรองข้อมูลของโรงเรียน	73	1.78	0.72	5
2. การจัดทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้	117	2.85	2.45	2
3. การปฏิบัติงานตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	177	4.32	3.48	1
4. การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ให้มีความสมบูรณ์	66	2.20	0.81	4
5. การดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นระบบ	87	2.23	0.81	3

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รายข้อที่ได้รับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 การปฏิบัติงานตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ลำดับที่ 2 การจัดทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้ ลำดับที่ 3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ ลำดับที่ 4 การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลให้มีความสมบูรณ์ และลำดับสุดท้ายคือ การบันทึกข้อมูลของนักเรียนของครูที่ปรึกษา ลงในแบบกรองข้อมูลของโรงเรียน

ตารางที่ 16 การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในด้านการคัดกรองนักเรียน

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน	คะแนน รวม	\bar{X}	SD	ลำดับ ความสำคัญ
1. การดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นระบบ	61	2.10	0.86	3
2. การทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรอง และแปล	74	2.11	0.80	2
3. การคัดกรองนักเรียนใช้วิธีที่หลากหลาย	100	2.44	0.63	1
4. การแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา	84	2.05	0.74	4
5. การนำผลคัดกรองมาพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	27	1.23	0.53	5

จากตารางที่ 16 พบว่า ความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการคัดกรองนักเรียน รายข้อที่ได้รับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับ
ความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 การคัดกรองนักเรียนใช้วิธีที่หลากหลาย ลำดับที่ 2
การทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและแปล ลำดับที่ 3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล
นักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ ลำดับที่ 4 คือ การแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง
กลุ่มมีปัญหา และลำดับสุดท้ายคือ การนำผลคัดกรองมาพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน

ตารางที่ 17 การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในด้านการส่งเสริมนักเรียน

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน	คะแนน รวม	\bar{X}	SD	ลำดับ ความสำคัญ
1. การหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมนักเรียน	95	2.32	0.72	2
2. การสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัด กิจกรรม	105	2.56	0.67	1
3. การมีส่วนร่วมคิดในการวางแผนจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน	81	1.98	0.69	3
4. การรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน	13	1.18	0.40	5
5. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ของนักเรียน	33	1.83	0.79	4

จากตารางที่ 17 พบว่า ความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการส่งเสริมนักเรียน รายข้อที่ได้รับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับ
ความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 การสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม
ลำดับที่ 2 การหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน ลำดับที่ 3 การมีส่วนร่วม
คิดในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน ลำดับที่ 4 การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม
ในการจัดกิจกรรมของนักเรียน และลำดับสุดท้ายคือ การรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน

ตารางที่ 18 การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	คะแนน รวม	\bar{X}	<i>SD</i>	ลำดับ ความสำคัญ
1. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ได้อย่างทั่วถึง	113	2.76	0.49	1
2. การใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา	77	2.08	0.80	2
3. การจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาและความร่วมมือ จากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน	67	1.63	0.73	4
4. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ประสานงาน กับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน	49	1.81	0.79	3
5. การรายงานและประเมินผลการจัดกิจกรรม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน	10	1.43	0.79	5

จากตารางที่ 18 พบว่า ความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการป้องกันและแก้ไข รายชื่อที่ได้รับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับ
ความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้
อย่างทั่วถึง ลำดับที่ 2 การใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา ลำดับที่ 3 การจัดประชุมผู้ปกครอง
ชั้นเรียน ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของ
นักเรียน ลำดับที่ 4 การจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา และความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง
นักเรียน และลำดับสุดท้ายคือ การรายงานและประเมินผลการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาของนักเรียน

ตารางที่ 19 การเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในด้านการส่งต่อ

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ	คะแนน รวม	\bar{X}	SD	ลำดับ ความสำคัญ
1. การแยกนักเรียนมีความชัดเจนและครู ให้ความสำคัญในการส่งต่อ	104	2.54	0.60	1
2. การประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการ นักเรียน	100	2.44	0.59	2
3. การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไป ตามระเบียบของโรงเรียน	82	2.00	0.81	3
4. การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไป ตามระเบียบของโรงเรียน	44	1.83	0.64	4
5. การประสานงานบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายนอกรายงานสรุปผลการส่งต่อ	-	-	-	-

จากตารางที่ 19 พบว่า ความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการส่งต่อ รายชื่อที่ได้รับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับความสำคัญ
จากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 การแยกนักเรียนมีความชัดเจน และครูให้ความสำคัญในการส่งต่อ
ลำดับที่ 2 การประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายใน โรงเรียน เช่น ครูแนะแนว
ครูฝ่ายกิจการนักเรียน ลำดับที่ 3 การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของ
โรงเรียน และลำดับสุดท้าย การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ในปีการศึกษา 2559 โดยใช้ตารางกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 63 คน ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามระดับชั้นการศึกษาของครูที่ปรึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 37 ข้อ โดยเรียงจากระดับปัญหามากที่สุด ระดับปัญหามาก ระดับปัญหาปานกลาง ระดับปัญหาน้อย และระดับปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21-.78 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96 ตอนที่ 2 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ทั้ง 5 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ลักษณะเป็นแบบจัดอันดับความสำคัญให้ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้าน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู แล้วทำการแปลผลนำเสนอเป็นตาราง ประกอบด้วยคำบรรยายความเรียง

สรุปผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

1. ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.1 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเวลาการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของ ครูที่ปรึกษา อย่างเป็นรูปธรรมและ โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียน ของครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือ ในการให้ข้อมูลของนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูล นักเรียนรายบุคคล ส่วนโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียนของ ครูที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวม และรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ได้ชัดเจนและ โรงเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างถูกต้อง อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจาก ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมของการแบ่งกลุ่มนักเรียน โรงเรียนเก็บรักษาความลับผลการคัดกรอง นักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนได้รับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียน เป็นที่น่าเชื่อถือ ส่วนโรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจนมีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด

1.3 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและ รายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนจัดกิจกรรม ก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการจัด กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตนเอง โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษา ส่วนโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการหาแนวทางในการปรับปรุง พฤติกรรมนักเรียนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.4 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูที่ปรึกษามีการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหของ ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนเสมอ ส่วนครูที่ปรึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ในการแก้ไขปัญหานักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.5 ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ครูที่ปรึกษาได้รับ ข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วน ชัดเจน ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือ ก่อนการส่งต่อครูที่ปรึกษาดูตาม ผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดีต่อการถูก ส่งต่อเพื่อรับการช่วยเหลือ ส่วนฝ่ายกิจกรรมนักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหาที่ส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู ระดับชั้นของครูที่ปรึกษาและประสบการณ์การทำงานของครู

2.1 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของ ครูที่ปรึกษาโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง นักเรียน ด้านส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยการเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้าน พบว่า

3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การปฏิบัติงานตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ลำดับที่ 2 การจัดทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้ ลำดับที่ 3 การดำเนินการรวบรวม ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ

3.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนในด้านการคัดกรองนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การคัดกรองนักเรียนใช้วิธีที่หลากหลาย ลำดับที่ 2 การทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและแปลผล ลำดับที่ 3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ

3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนในด้านการส่งเสริมนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม ลำดับที่ 2 การหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน ลำดับที่ 3 การมีส่วนร่วมคิด ในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน

3.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไข เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ได้อย่างทั่วถึง ลำดับที่ 2 การใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา ลำดับที่ 3 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

3.5 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนในด้านการส่งต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การแยกนักเรียนที่มีความชัดเจน และครูให้ความสำคัญในการส่งต่อ ลำดับที่ 2 การประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายใน โรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียน ลำดับที่ 3 การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีปัญหา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมี กระบวนการดำเนินงานเป็นระบบและมีขั้นตอน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรในการดำเนินงาน แต่เนื่องจากครูที่ปรึกษายังมีภาระการสอนมาก มีงานพิเศษมากเกินเวลาที่เอาใจใส่นักเรียน ทำให้

ไม่มีเวลาไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นผลทำให้ไม่ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างแท้จริงหรือ ครูที่ปรึกษายังไม่จัดทำข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับนักเรียน ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ได้อย่างถูกต้อง การเลื่อนชั้นของนักเรียนก็เป็นปัญหาในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หากครูที่ปรึกษาจัดระบบข้อมูลนักเรียนไม่ได้มาตรฐาน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงครูที่ปรึกษาใหม่ก็ทำให้ครูที่ปรึกษาต้องมาสำรวจแบ่งกลุ่มนักเรียนใหม่ เริ่มทำความรู้จักกับนักเรียนใหม่ ทำให้เกิดความล่าช้าในการแก้ไขปัญหา และส่วนใหญ่จะมีครูย้ายและครูบรรจุใหม่เข้ามา ส่วนใหญ่มีอายุน้อย ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นและไม่ไว้วางใจในการเข้ามาปรึกษาปัญหา ส่วนในด้านการส่งต่อนักเรียน บุคลากรทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกของสถานศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งภายใน เช่น ครูประจำวิชา ครูแนะแนว ฝ่ายปกครองหรือการส่งต่อภายนอก ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง ไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกต่อไป ดังนั้น จากการศึกษาที่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เมื่อเข้าสู่การปฏิบัติการร่วมมืออาจจะ ไม่เพียงพอ หรือมีข้อจำกัด จึงทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจงานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของกิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 การศึกษาปัญหาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลพบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเวลาการออก

เยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา อย่างเป็นรูปธรรมและโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลของนักเรียน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูไม่ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน อันได้แก่ ความปกติ ความพิการ ความบกพร่องทางร่างกาย และโรคประจำตัว รวมถึงขาดการสำรวจนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น จากระเบียนสะสม จากแบบบันทึกสุขภาพ การสัมภาษณ์ และการสังเกต ส่งผลให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีปัญหาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร วงเวียน (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับมากและงานวิจัยของกูดแมน (Goodman, 2003) ได้ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ เยาวชนในชุมชนที่รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ครู เพื่อเยาวชน พบว่า ทุกกลุ่มให้ความเห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจเกิดขึ้นเฉพาะบุคคล และเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมส่วนบุคคลพฤติกรรมอยู่ไม่สุข/ไม่อยู่นิ่ง พวกซึมเศร้า และพวกที่มีพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ มีความแม่นยำและแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมมากกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและเพื่อนเยาวชน

1.2 การศึกษาปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจนและโรงเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมของในการแบ่งกลุ่มนักเรียน โรงเรียนเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนได้รับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียน

เพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูขาดการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งส่งผลต่อการจำแนกนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ที่สถานศึกษากำหนด อีกทั้ง สถานศึกษายังขาดการติดตามการดำเนินงานของครู รวมถึงไม่มีการจัดการประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนที่เป็นระเบียบแบบแผนชัดเจน ส่งผลให้ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับวิจัยของแมนพงศ์ กิจงานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของกิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 การศึกษาปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยาย

จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โรงเรียน จัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุน การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตนเอง โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ของที่ปรึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษามีเวลาในการทำกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) มีจำกัด ทำให้ขาดการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน อาทิเช่น เรื่องการแต่งกาย มาเรียน การประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจาก ผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้วย มีภาระในการประกอบอาชีพ จึงทำให้นักเรียน มีพฤติกรรมเช่นนั้นอยู่ ส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายขึ้นระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองและครูที่ปรึกษา อีกทั้งภาระหน้าที่ของครูในโรงเรียนสอยดาววิทยามีปริมาณมาก ทำให้ขาดคอกบพร้อมในการดูแลเอาใจใส่นักเรียน ส่งผลให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียนมีปัญหา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทวฤทธิ์ ฝูวันดี (2554) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านคลองสิบสาม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของครูที่ปรึกษาบางกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจ อีกทั้ง ครูที่ปรึกษามาไม่ทันเวลาโฮมรูมในตอนเช้า จึงเกิดความไม่ต่อเนื่องในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน รวมถึงไม่มีแนวทางในการปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน ส่วนใหญ่เน้นความสะดวกมากกว่าไม่มีการกำหนดเวลาที่แน่นอนหรืออาจจะนาน ๆ ครั้ง ทำให้ขาดการติดตามพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อการแก้ไขปัญหานักเรียนในลำดับต่อมา และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร วงเวียน (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของจักรี โพธิ์สำนัก (2550) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 การศึกษาปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยาย

จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูที่ปรึกษามีการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนเสมอ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการบุคลากรโยกย้ายบ่อยหรือครูที่มาบรรจุใหม่ ส่วนใหญ่จะมีอายุน้อยไม่มีประสบการณ์ในการสอนเท่าที่ควร รวมถึงมีช่วงห่างระหว่างวัยขอครูกับนักเรียนที่น้อย ทำให้ความเกรงใจหรือความนับถือระหว่างครูกับนักเรียนนั้นมีน้อยตามไปด้วย อีกทั้ง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ครูจำเป็นต้องมีความเข้าใจนักเรียน และต้องมีทักษะในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนซึ่งครูยังขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะทางด้านนี้อยู่บ้าง รวมถึงขาดการสนับสนุนจากสถานศึกษา ส่งผลให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรี โพธิ์สำนัก (2550) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กล่าวว่าภาระงานสอนของครูมีมากจึงมีเวลาในการร่วมทำกิจกรรมกับนักเรียนน้อยลง ซึ่งส่งผลให้สัมพันธ์ภาพของนักเรียนกับครูที่ปรึกษามีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจงานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัญหา

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 การศึกษาปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ครูที่ปรึกษาได้รับข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วน ชัดเจน ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ ครูที่ปรึกษาคิดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดีต่อการถูกส่งต่อเพื่อรับการช่วยเหลือ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษามีเวลาให้นักเรียนน้อย ขาดการดูแลเอาใจใส่และการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน รวมถึงประสบการณ์การสอนของครูยังน้อย ทำให้ขาดทักษะและวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ขาดการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน ขาดความไว้วางใจในการเข้ามาปรึกษาหารือ และทำให้เกิดการไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ส่งผลให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบัวเครือ โพธิ์ชัย (2548) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กล่าวว่า ครูที่ปรึกษามีบทบาทในการช่วยเหลือประสานงานกับครูท่านอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหา นักเรียน รวมถึงการประสานงานกับผู้ปกครอง หน่วยงานภายในและภายนอกโรงเรียนในการช่วยเหลือนักเรียน แต่ครูมีข้อจำกัดด้านเวลาเนื่องจากครูมีภาระหน้าที่ทั้งงานสอนและงานพิเศษมาก จึงไม่มีเวลาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ รวมถึงไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา นักเรียนหรือการให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจงานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามตำแหน่งของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่ครูมีตำแหน่งแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการ ยังขาดความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงขาดการสนับสนุนจากสถานศึกษาในการให้ความสำคัญกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขาดการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนและการดำเนินงานที่เป็นระบบชัดเจน จึงส่งผลให้ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จำแนกตามตำแหน่งของครู ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส จำแนกตามตำแหน่ง ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการส่งเสริมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร วงเวียน (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์ เขต 2 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของชาวลิต จินดารัตน์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษาโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการรู้จักนักเรียน

เป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในแต่ละระดับชั้น มีปัญหาที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งสถานศึกษามีการโยกย้ายบุคลากรบ่อยครั้ง ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับชั้น รวมถึงครูที่ปรึกษามีอายุน้อยทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงาน ขาดโอกาสในการประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ที่พบแตกต่างกันในระดับชั้นของครูที่ปรึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ด้วยช่วงวัยของนักเรียนมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ครูที่ปรึกษาพบปัญหาของนักเรียนที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องจิตวิทยาในการแนะนำ ดูแล และให้การช่วยเหลือนักเรียนที่วัยต่างกัน ซึ่งครูยังมีประสบการณ์ในการดำเนินงานในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน การคัดกรองนักเรียนซึ่งข้อมูลเบื้องต้นที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องทราบ จึงส่งผลให้ปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนแตกต่างกัน สอดคล้องกับวิจัยของยุทธนา เรื่อง ไพศาล (2547) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นครูที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไข การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตราด จำแนกตามระดับชั้นครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของสุตาพรรณ กลละพงษ์ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้นครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 การเปรียบเทียบปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน แต่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ไม่สามารถเข้าใจผู้เรียนและ

ไม่สามารถส่งต่อนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้ทันเวลา อีกทั้ง ด้วยภาระงานครูที่มีมากขึ้น ทำให้ครูพบปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นไม่แตกต่างกันมาก จึงส่งผลให้ปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จำแนกตามประสบการณ์ของครูนั้นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับวิจัยของอัญชญา พงษ์จัน โอ (2554) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี มีปัญหามากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไข การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของสุตาพรรณ กาละพงษ์ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำแนกประสบการณ์การทำงาน of ครู โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยการเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้านพบว่า

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรมีการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือที่ชัดเจน มีการจัดกระทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้ และดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาไม่มีระบบระเบียบในการปฏิบัติในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการจัดกระทำข้อมูลไม่เป็นระบบ มีความล่าช้า ไม่เป็นปัจจุบัน ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการติดตามการปฏิบัติงาน มีการกำหนดเกณฑ์ในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง มีการสนับสนุนครูให้ได้รับความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนตามสภาพจริง เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ ควรมีวิธีที่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริง ควรมีวิธีที่หลากหลายในการทำความรู้จักนักเรียน และควรมีกิจกรรมละลายพฤติกรรมภายในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจจานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ โรงเรียนควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้านนักเรียน โรงเรียนควรวางวิธีการให้ผู้ปกครองนักเรียนให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และครูควรใช้โอกาสในการเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อสอบถามข้อมูลนักเรียนจากผู้ปกครอง และงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ โรงเรียนควรวางวิธีการให้ผู้ปกครองนักเรียนให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โรงเรียนควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้านนักเรียนและระเบียบสะสมควรมีข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน

3.2 แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา

จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรมีจัดการคัดกรองนักเรียนใช้วิธีที่หลากหลายวิธี มีการทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและแปลผล รวมถึงควรมีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการแนะแนวมาโดยตรง และยังขาดประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจคัดกรองนักเรียน หากครูไม่มีข้อมูล วิธีการหรือเกณฑ์การพิจารณาที่ชัดเจน ก็จะส่งผลให้เกิดปัญหาในการทำความเข้าใจนักเรียนและการแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจเกิดความผิดพลาดทำให้ไม่สามารถคัดกรองนักเรียนได้ ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรให้การสนับสนุนส่งเสริมในการให้ครูบุคลากรมารับการอบรม สัมมนาหรือการศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการคัดกรองนักเรียนและสามารถทำความเข้าใจนักเรียนของตนได้ดียิ่งขึ้น สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลา รวมถึงให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคัดกรองนักเรียน

มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 3 ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการคัดกรองนักเรียน ดังนี้ ควรหาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมาช่วยในการคัดกรองนักเรียน ควรมีการพัฒนารูปแบบการคัดกรองนักเรียน และควรออกแบบการคัดกรองให้มีความสะดวกในการใช้งานมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจจานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการคัดกรองนักเรียน ดังนี้ โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน การคัดกรองนักเรียนควรพิจารณาข้อมูลนักเรียนหลาย ๆ ด้าน และครูควรเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ และงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทาง แก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการคัดกรองนักเรียน ดังนี้ ควรประสานผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนควรพิจารณาข้อมูลนักเรียนหลาย ๆ ด้านและโรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน

3.3 แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียนโรงเรียนควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมและสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน โดยโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน จัดให้มีการให้ความรู้ ทำความเข้าใจกับครูเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ทั้งนี้ เพราะครูที่ปรึกษาควรได้การพัฒนาเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษานักเรียนรวมถึงการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กนักเรียนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและดึงดูดให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมและความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียนที่อยู่ในการดูแล โดยครูที่ปรึกษาควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียนเพื่อสร้างความอบอุ่น เป็นกันเอง เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งเสริมนักเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมนักเรียน ดังนี้ ควรมีรูปแบบในการพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย ควรมีการประสานความร่วมมือในการส่งเสริมนักเรียนตามที่ควร และควรมีการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กกลุ่มเสี่ยงมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงส์ กิจจานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนา ด้านการส่งเสริมนักเรียน ดังนี้ ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room) ให้ชัดเจน และโรงเรียนจัดให้มีการให้ความรู้ ทำความเข้าใจให้กับครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ก่อนเรียน (Home room) เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม นักเรียน ดังนี้การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) เป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่องและครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home room)

3.4 แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน โรงเรียนควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ มีทักษะและเทคนิคในการให้คำปรึกษา เบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างทั่วถึง มีการใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษามีการจัด กิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียน และขอความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาจะสามารถป้องกันและแก้ไข นักเรียนได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางจิตวิทยา การใช้เทคนิคในการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งต้องอาศัย ทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินงาน ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรให้การสนับสนุนการทำงาน ของครู เล็งเห็นความสำคัญและต้องประสานขอความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหา และแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน ดังนี้ ควรมีการร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกในการป้องกันปัญหา ควรมีการเพิ่ม

บทบาทจากชุมชนในการป้องกันปัญหา และควรมีการทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงส์ กิจจานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ดังนี้ โรงเรียนควรมีมาตรการให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนที่ชัดเจน โดยเน้นการปฏิบัติ และโรงเรียนควรหาวิธีการในการขอความร่วมมือจากครูผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ดังนี้ ครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแก้ไขปัญหานักเรียนและโรงเรียนควรหาวิธีการในการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

3.5 แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรมีการกำหนด เกณฑ์การแบ่งการแยกนักเรียนมีความชัดเจน และส่งเสริมครูให้มีความสำคัญในการส่งต่อร่วมถึงมีการขอความร่วมมือในการประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียนและการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษายังขาดทักษะและเทคนิคในการให้คำปรึกษานักเรียน จึงไม่พยายามที่จะช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่ควร จึงใช้วิธีการส่งต่อนักเรียนไปให้ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองเพื่อให้พ้นความรับผิดชอบ ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน โดยส่งเสริมให้ครูใช้จิตวิทยาในการให้คำปรึกษานักเรียนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน และสามารถส่งต่อนักเรียนได้ถูกต้อง เมื่อพบปัญหานักเรียน โดยส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาทำงานประสานกับหน่วยงานภายในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ก่อนที่จะส่งต่อนอกต่อไป เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านส่งต่อนักเรียน มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาชลบุรี เขต 3

ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการส่งต่อนักเรียน ดังนี้ ควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ควรมีการอบรมโทษทางกฎหมายแก่นักเรียน และควรส่งต่อนักเรียนก่อนที่จะเกิดมีปัญหามากมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของแมนพงศ์ กิจจานนท์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการส่งต่อนักเรียน ดังนี้ ครูที่ปรึกษาควรพยายามแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่งต่อ ครูที่ปรึกษาควรจัดทำข้อมูลการส่งต่อนักเรียนอย่างชัดเจน และนักเรียนต้องพร้อมได้รับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคลากรอื่น และงานวิจัยของมานพ บุญสมพงษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ได้วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาด้านการส่งต่อนักเรียน ดังนี้ ครูที่ปรึกษาควรติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนต้องพร้อมได้รับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคลากรอื่น ๆ และครูที่ปรึกษาควรพยายามแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่งต่อ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างทั่วถึง มีการใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาและการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา และความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน
2. ด้านการส่งเสริมนักเรียนควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม รวมถึงการมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียนและการหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน
3. ด้านการส่งต่อนักเรียนควรมีการกำหนดเกณฑ์การแยกนักเรียนให้มีความชัดเจน และครูควรให้ความสำคัญในการส่งต่อและการประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียนและการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

4. ด้านการคัดกรองนักเรียน ครูควรมีระบบการคัดกรองนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย มีการกำหนดเกณฑ์การแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาที่ชัดเจนและการนำผลคัดกรองมาพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

5. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการบันทึกข้อมูลของนักเรียนของครูที่ปรึกษาลงในแบบกรองข้อมูลของโรงเรียนและการจัดทำข้อมูลนักเรียนเพื่อให้ทันต่อการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17

3. ควรมีการศึกษาเชิงสำรวจสภาพปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2544). การประกันคุณภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา ฉบับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือที่ปรึกษาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: ยูเรนัส.
- กรมสุขภาพจิต. (2546 ก). คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1-6). กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.
- กรมสุขภาพจิต. (2546 ข). คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำหรับ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กัญญา แสงเจริญโรจน์. (2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองมะปริง สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- การุณ เชิดชู. (2557). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน
พร้าววิทยาคม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติศักดิ์ จุลมณฑล. (2554). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จักรี โพธิ์สำนัก. (2550). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑารัตน์ นาคประวดี. (2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี
เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เชาวลิต จินดารัตน์. (2551). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทวาฤทธิ์ พุยวันดี. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
บ้านคลองสิบสาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยสมร คเชนทร์เดชา. (2552). การจัดกิจกรรมโฮมรูมด้วยเทคนิคการคิดหวนทบทวน.
ใน การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2551, 28-29 มกราคม 2552. กรุงเทพฯ:
สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- นันทพงษ์ พุฒยชาติรัตน์. (2546). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์การศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- บัวเครือ โพธิ์ชัย. (2548). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์ศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา, 3(1), 23-24.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์. (2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปารีวรรณ โคตรชมภู. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนชำนาญพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานพ บุญสมพงษ์. (2550). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง. งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- แมนพงศ์ กิจจานนท์. (2556). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหาร
การศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุทธนา เรื่อง โฟสาศ. (2547). ปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เรืองยศ อุตระศาสตร์. (2546). ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงเรียนสอยดาววิทยา. (2556). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนสอยดาววิทยา
พ.ศ. 2557-2560. จันทบุรี: โรงเรียนสอยดาววิทยา.
- โรงเรียนสอยดาววิทยา. (2558). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 โรงเรียน
สอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี: โรงเรียนสอยดาววิทยา.
- โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช สพม. เขต 12. (2558). คู่มือครูที่ปรึกษา แบบฟอร์ม
เอกสารที่เกี่ยวข้องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ม.ป.ท.
- วิจิตร วงเวียน. (2557). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริรัตน์ พักโพธิ์เย็น. (2557). ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู
โรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมชลบุรี เขต 3.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย เหลืองอ่อน. (2548). ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
ครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สวาท บุญเพ็ง. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ก). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ข). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักสูตรครูที่ปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). สภาพความสำเร็จและแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558 ก). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558 ข). แนวทางการปกป้องคุ้มครองเด็กในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2546).

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

- สำนักงานลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจกรรมนักเรียน. (2547). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2554). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559): ฉบับสรุป*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สทศ.).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (ม.ป.ป.). *สภาพความสำเร็จและแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2543). *ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา*. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สุดาพรรณ กาละพงษ์. (2553). *ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชนา พงษ์จันโอ. (2554). *ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัยญาอุท โปธินอก. (2558). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Glazier, S. Y. (2004). *General educators' perceptions of at-risk students and self perceived efficacy in relationship to participation in a student assistance team model*.
Retrieved from <http://www.od.arc.nrru.ac.th/dao/detail.nsp>. from 12 May 2016

- Goodman, R., Ford, T., Simmons, H., Gatward, R., Meltzer, H. (2003). Using the strengths and difficulties questionnaire (SDQ) to screen for child psychiatric discipline in a community samples. *Dissertation Abstracts International*, 65(10), 11178A.
- King, M. A. S. (2003). Comprehensive school counseling program: *Counselor and principal agreement*. Retrieved from <http://www.od.arc.nrru.ac.th/dao/detail.nsp>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Teed, C. M. (2002). Social and emotional need: Elementary teacher perceptions of counseling in the classroom. *Dissertation Abstracts International*, 63(5), 1715A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6218.8/ ว.0497

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

14 กันยายน พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีความเห็นชอบ
ให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
บูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวนุชรีย์ ผึ้งคุ้ม รหัส 58950038

งานนิพนธ์เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์
ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิสิต
ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6218.8/ ว.0498

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

17 กันยายน พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีความเห็นชอบ
ให้นิติระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
บูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายนาม
ต่อไปนี้

นางสาวนุชรีย์ ฝั่งคุ้ม รหัส 58950038

งานนิพนธ์เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6218.8/ ว.0499

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

19 กันยายน พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีความเห็นชอบ
ให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
บูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวนุชรีย์ ผึ้งคุ้ม รหัส 58950038

งานนิพนธ์เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์
ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข

- การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
- ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

ตารางที่ 20 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			รวม	IOC	ผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล						
1. โรงเรียนได้จัดข้อมูลนักเรียนไว้ครอบคลุม ในแต่ละด้านของนักเรียนแต่ละบุคคล	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
2. โรงเรียนได้ข้อมูลที่ถูกต้องจากแบบประเมิน พฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. โรงเรียนมีความยุ่งยากในการใช้แบบประเมิน พฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูล นักเรียนของผู้ปกครอง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. โรงเรียนกำหนดเวลาออกเยี่ยมบ้านของครูที่ปรึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทาง เยี่ยมบ้านของครูที่ปรึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7. โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนรายบุคคล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8. โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูล ของนักเรียน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
9. โรงเรียนได้รับข้อเท็จจริงของข้อมูลจากนักเรียน แต่ละคน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
10. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียน ในการให้ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
ด้านการคัดกรองนักเรียน						
11. โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			รวม	IOC	ผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
12. โรงเรียนมีความถูกต้องในการวิเคราะห์พฤติกรรม นักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13. โรงเรียนได้รับความร่วมมือกับผู้ปกครอง การในการมีส่วนร่วมของในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
14. โรงเรียนมีการเก็บรักษาความลับผลการคัดกรอง นักเรียนของครูที่ปรึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15. โรงเรียนได้รับของผลการวิเคราะห์พฤติกรรม นักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมนักเรียน						
16. โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom) ของที่ปรึกษา	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
17. โรงเรียนให้ความสำคัญเสมอในการจัดกิจกรรม ก่อนเรียน (Homeroom) ของที่ปรึกษา	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมนักเรียน						
18. โรงเรียนให้ความสนใจต่อกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom) ของนักเรียน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
19. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20. โรงเรียนมีความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	-1	1	.33	ตัดทิ้ง
21. โรงเรียนให้การสนับสนุนของการจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียนของผู้บริหาร	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
22. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ในการหาแนวทาง ในการปรับปรุงพฤติกรรม นักเรียนร่วมกับโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			รวม	IOC	ผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
23. โรงเรียนกำหนดนโยบายในการพัฒนานักเรียนกับ แนวทางการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom)	+1	+1	-1	1	.33	ตัดทิ้ง
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา						
24. ครูที่ปรึกษามีทักษะการให้คำปรึกษานักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25. ครูที่ปรึกษามีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26. ครูที่ปรึกษามีความน่าศรัทธาและความน่าเชื่อถือ ต่อความรู้สึกของนักเรียน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
27. ครูที่ปรึกษามีการอุทิศตนในการแก้ไขปัญหา ของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28. ครูที่ปรึกษามีความหลากหลายของกิจกรรม เพื่อการแก้ไขปัญหา	+1	+1	-1	1	.33	ตัดทิ้ง
29. ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ ระหว่างกัน	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
30. ครูที่ปรึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแก้ไข ปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31. ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32. ครูที่ปรึกษาได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ในการแก้ปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการส่งต่อ						
33. ครูที่ปรึกษามีความพยายามในการแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่งต่อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34. ครูที่ปรึกษามีความชัดเจนของข้อมูลนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35. ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดี ต่อการถูกส่งต่อ เพื่อรับการช่วยเหลือ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			รวม	IOC	ผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
36. ครูที่ปรึกษาที่มีความสม่ำเสมอในการติดตาม ผลการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวร่วมมือในการแก้ไข ปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวร่วมมือในการแก้ไข ปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39. ครูฝ่ายกิจการนักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่ส่งต่อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40. โรงเรียนมีการประสานงานด้านต่าง ๆ กับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา
และแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)
1	.57	20	.65
2	.68	21	.68
3	.65	22	.79
4	.36	23	.74
5	.80	24	.53
6	.75	25	.73
7	.68	26	.33
8	.57	27	.66
9	.42	28	.55
10	.21	29	.70
11	.71	30	.76
12	.78	31	.62
13	.59	32	.85
14	.65	33	.77
15	.83	34	.76
16	.67	35	.79
17	.68	36	.70
18	.72	37	.85
19	.83		

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .96

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา
จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

.....

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัด
จันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 17

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ของครู โรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
ทั้ง 5 ด้าน ลักษณะเป็นแบบจัดอันดับความสำคัญให้ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ คือ
อันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 ในแต่ละด้าน

3. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 17 คำตอบที่ได้จะพิจารณาในภาพรวม ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อโรงเรียนของท่าน
แต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบ
ทุกข้อและทุกตอนตามความจริง เพื่อให้แบบสอบถามทั้งฉบับเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และ
สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นไป

นางสาวนุชริย์ ผึ้งคุ้ม

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบทดสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. ตำแหน่งของครู
 - ครูอัตราจ้าง
 - พนักงานราชการ
 - ข้าราชการครู
2. ระดับชั้นของครูที่ปรึกษา
 - ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 - ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ประสบการณ์การทำงานของครู
 - ต่ำกว่า 5 ปี
 - 5-10 ปี
 - สูงกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของโรงเรียนสอยดาววิทยา จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ เพื่อพัฒนาการดำเนินงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วเขียน

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านที่เห็นว่าระดับปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนตามสภาพความเป็นจริง โดยมีเกณฑ์วัดระดับของปัญหา เป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ปัญหาคารดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง ปัญหาคารดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
 - 3 หมายถึง ปัญหาคารดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง ปัญหาคารดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง ปัญหาคารดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสมบูรณ์ของแบบสอบถามขอความกรุณาตอบทุกข้อ

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล					
1. โรงเรียนได้จัดทำแฟ้มข้อมูลนักเรียนครอบคลุมในแต่ละด้านของนักเรียนแต่ละบุคคล					
2. โรงเรียนได้ข้อมูลที่ถูกต้องจากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)					
3. โรงเรียนมีแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ที่สะดวกในการใช้งาน					
4. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลนักเรียน					
5. โรงเรียนกำหนดเวลาการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษาอย่างเป็นรูปธรรม					
6. โรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเดินทางเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา					
7. โรงเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล					
8. โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลของนักเรียน					
9. โรงเรียนได้รับข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน อย่างครบถ้วน					
10. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล					
ด้านการคัดกรองนักเรียน					
11. โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ได้ชัดเจน					
12. โรงเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างถูกต้อง					
13. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน					

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. โรงเรียนเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา					
15. โรงเรียนได้รับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นที่น่าเชื่อถือ					
ด้านการส่งเสริมนักเรียน					
16. โรงเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom) ของที่ปรึกษา					
17. โรงเรียนจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom) ของที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
18. โรงเรียนให้ความสนใจต่อกิจกรรมก่อนเรียน (Homeroom) ของนักเรียน					
19. โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
20. ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตนเอง					
21. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนร่วมกับโรงเรียน					
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
22. ครูที่ปรึกษามีทักษะการให้คำปรึกษานักเรียน					
23. ครูที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
24. ครูที่ปรึกษา มีความสุรិธาและเชื่อถือต่อความรู้สึกของนักเรียน					
25. ครูที่ปรึกษา มีการอุทิศตน ในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน					
26. ครูที่ปรึกษาและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					
27. ครูที่ปรึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแก้ไขปัญหา นักเรียน					

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ครูที่ปรึกษามีเวลาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนเสมอ					
29. ครูที่ปรึกษาได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหานักเรียน					
ด้านการส่งต่อ					
30. ครูที่ปรึกษามีความพยายามในการแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่งต่อ					
31. ครูที่ปรึกษาได้รับข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วน ชัดเจนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ					
32. ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนยินดีต่อการถูกส่งต่อ เพื่อรับการช่วยเหลือ					
33. ครูที่ปรึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ					
34. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวให้ความสนใจในการช่วยแก้ปัญหานักเรียนที่ได้รับการส่งต่อ					
35. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวร่วมมือในการแก้ไขปัญหานักเรียน					
36. ฝ่ายกิจการนักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ส่งต่อ					
37. โรงเรียนมีการประสานงานด้านต่าง ๆ กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสอยดาววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ทั้ง 5 ด้าน **คำชี้แจง** จากปัญหาในแต่ละด้าน ขอให้ท่านเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 ในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

- (.....) 1. การบันทึกข้อมูลของนักเรียนของครูที่ปรึกษา ลงในแบบกรองข้อมูลของโรงเรียน
- (.....) 2. การจัดทำข้อมูลนักเรียนให้ทันต่อการนำไปใช้
- (.....) 3. การปฏิบัติงานตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (.....) 4. การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลให้มีความสมบูรณ์
- (.....) 5. การดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระบบ
- (.....) 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

- (.....) 1. การให้ความรู้แก่นักเรียนผู้ปกครองในการตอบแบบประเมิน
- (.....) 2. การทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและแปล
- (.....) 3. การคัดกรองนักเรียนใช้วิธีที่หลากหลาย
- (.....) 4. การแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา
- (.....) 5. การนำผลคัดกรองมาพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน
- (.....) 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน

- (.....) 1. การหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน
- (.....) 2. การสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม
- (.....) 3. การมีส่วนร่วมคิดในการวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนของนักเรียน
- (.....) 4. การรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน
- (.....) 5. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักเรียน
- (.....) 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ด้านการป้องกันและแก้ไข

- (.....) 1. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างทั่วถึง
- (.....) 2. การใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา
- (.....) 3. การจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาและความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง
นักเรียน
- (.....) 4. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน
- (.....) 5. การรายงานและประเมินผลการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ของนักเรียน
- (.....) 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ด้านการส่งต่อ

- (.....) 1. การแยกนักเรียนที่มีความชัดเจน และครูให้ความสำคัญในการส่งต่อ
- (.....) 2. การประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน ภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครู
ฝ่ายกิจการนักเรียน
- (.....) 3. การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน
- (.....) 4. การชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบในการส่งต่อ
- (.....) 5. การประสานงานบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอก รายงานสรุปผล
การส่งต่อ
- (.....) 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....